

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรื่องที่อ่านและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน
กับสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๑

สถาบันวิจัยประชากร
และสังคม มหาวิทยาลัย

๗๕
๗๖ 15
๐๐๖4๓๙

งานหลักสูตร สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเรื่องที่อ่านและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน

กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑

โดย

ผศ. ดร. กาญจนา ปราบพาล

ผศ. กุลยา ศัมภีรานนท์

ผศ. บุญศิริ อนันต์ เศรษฐ์

ผศ. ภัสสร ลิงคาลวณิช

ผศ. ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานหลักสูตร สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๒๖

I18111440

28 ๑๑.๒. 2542

ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเรื่องที่อ่านและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน

กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจหัวเรื่องที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ มีความสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทีนิสิตต้องการอ่าน (เรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชา) และข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน (คณะ เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ) กับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต (คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด) กลุ่มประชากรคือนิสิตชั้นปีที่ ๑ ที่สุ่มมาจาก ๑๔ คณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน ๔๓๔ คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่านแบบ rating scales

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS ปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเชื่อถือได้ การสำรวจหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่านปรากฏว่านิสิตทั้ง ๑๔ คณะสนใจอ่านเรื่องการท่องเที่ยว นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน และมีบางหัวเรื่องที่เป็นที่สนใจสำหรับนิสิตเฉพาะกลุ่ม เช่นกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่านและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษปรากฏว่าความสัมพันธ์ในเชิงทำนายของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านและการฟัง-การพูดแตกต่างกันไปแล้วแต่คณะ เปอร์เซนต์ที่ตัวแปรดังกล่าวอธิบายความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง ๑ % ถึง ๓๓ %

Abstract

The Relationships between Interest in Reading Topics and Learner Variables with Language Achievement of Chulalongkorn University First Year Students.

The objectives of this research are to conduct a general survey of Chulalongkorn University first year students' interest in reading topics and to investigate the three following relationships: the students' interest in reading topics (both general and subject-specific), the student variables (sex, faculty and number of years of language learning) and their language achievement (grades obtained from Reading and Oral Communication courses). The sample group consists of 834 first year students randomly selected from the 14 faculties in Chula. The instrument used is a set of rating scales.

The SPSS program is employed in the data analysis. Examination of the reliability co-efficient shows high reliability. The topics of high interest fall into two main categories: firstly, topics of common interest, namely travel, short stories and comic strips, wonders of the world, interesting traditions, and current events and secondly, topics of specific interest in which students in particular discipline-related faculties are interested. The result of the analysis indicates that general topics, subject-specific topics, sex and number of years of language learning are related to the students' knowledge of English accounting for 0 to 33 per cent.

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑.	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๒.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
๓.	วิธีดำเนินการวิจัย	๗
๔.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
๕.	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๑๐๔
	บรรณานุกรม	๑๑๐
	ภาคผนวก	๑๑๒

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลขที่ ๑๗ ๑๕
เลขทะเบียน ๐๐๖๔๒๘
วันเดือนปี ๖ ก.ค. ๓๔

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	ค่าความเชื่อมั่นของคำตอบของหัวเรื่องทีมนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ต้องการอ่าน	๑๓
ตารางที่ ๒	ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของความต้องการอ่าน เรื่องทั่วไปของนิสิต	๑๕
ตารางที่ ๓	ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ เปอร์เซ็นต์ของความต้องการ อ่าน เรื่องเฉพาะสาขาวิชาของนิสิต	๑๖
ตารางที่ ๔	ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของสัมฤทธิผลในการอ่านภาษาอังกฤษ	๑๗
ตารางที่ ๕	ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของสัมฤทธิผลในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ	๑๘
ตารางที่ ๖	ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของจำนวนปีที่ เรียนภาษาอังกฤษ	๒๐
ตารางที่ ๗.๑	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่าน	๒๒
ตารางที่ ๗.๒	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ต้องการอ่าน	๒๔
ตารางที่ ๗.๓	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะแพทยศาสตร์ต้องการอ่าน	๒๖
ตารางที่ ๗.๔	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ต้องการอ่าน	๒๘
ตารางที่ ๗.๕	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะทันตแพทย์ต้องการอ่าน	๒๙
ตารางที่ ๗.๖	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะสัตวแพทย์ต้องการอ่าน	๓๑
ตารางที่ ๗.๗	ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องทีมนิสิตคณะบัญชีต้องการอ่าน	๓๓

ตารางที่ ๗.๘	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์ต้องการอ่าน	๓๕
ตารางที่ ๗.๙	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ นิติศาสตร์ต้องการอ่าน	๓๖
ตารางที่ ๗.๑๐	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ ครุศาสตร์ต้องการอ่าน	๓๗
ตารางที่ ๗.๑๑	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ นิเทศศาสตร์ต้องการอ่าน	๓๘
ตารางที่ ๗.๑๒	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ต้องการอ่าน	๔๐
ตารางที่ ๗.๑๓	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ รัฐศาสตร์ต้องการอ่าน	๔๒
ตารางที่ ๗.๑๔	ลำดับความสนใจ คำมีขลิบและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะ อักษรศาสตร์ต้องการอ่าน	๔๔
ตารางที่ ๘.๑	ลำดับความสนใจของ เรื่องที่นิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่าน	๔๖
ตารางที่ ๘.๒	ลำดับความสนใจของ เรื่องที่นิสิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ต้องการ อ่าน	๔๘
ตารางที่ ๘.๓	ลำดับความสนใจของ เรื่องที่นิสิตชั้นปีที่ ๑ ต้องการอ่าน คำมีขลิบ ค่าเบี่ยง เบนมาตรฐานและจำนวนคณะที่เลือก	๕๐
ตารางที่ ๘.๑	ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะ วิทยาศาสตร์	๕๔
ตารางที่ ๘.๒	ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะ วิศวกรรมศาสตร์	๕๕

ตารางที่ ๑๒.๙	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์	๙๖
ตารางที่ ๑๒.๑๐	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะครุศาสตร์	๙๗
ตารางที่ ๑๒.๑๑	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์	๙๘
ตารางที่ ๑๒.๑๒	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๙๙
ตารางที่ ๑๒.๑๓	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์	๑๐๐
ตารางที่ ๑๒.๑๔	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะอักษรศาสตร์	๑๐๑

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หน่วยหลักสูตรทำการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากสถาบันภาษาเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๖ หน่วยกิต ซึ่งเป็นวิชาบังคับหมวด การศึกษาทั่วไป หลังจากได้ใช้หลักสูตรเดิมมาประมาณ ๔ ปีแล้ว อีกประการหนึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาซึ่งเริ่มใช้ในปี ๒๕๒๔ และอาจจะส่งผลให้ผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๒๗ มีประสบการณ์และพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ องค์ประกอบที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาคือ ความสนใจของผู้เรียน การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนนั้น วัสดุการเรียนการสอนจะต้องเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ กล่าวคือ อยู่ในระดับใกล้เคียงกับความสามารถของผู้เรียนและเป็นเรื่องที่ผู้เรียนต้องการเรียน ดังนั้นการสำรวจความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอาจจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ

๑. สำรวจทั่ว เรื่องที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ มีความสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษ

๑.๑ เรื่องทั่ว ๆ ไป

๑.๒ เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

๒. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่นิสิตชั้นปีที่ ๑ ต้องการอ่านและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิต กับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิต ได้แก่ คณะที่ศึกษา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

๒.๒ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต ได้แก่ คะแนนวิชา Foundation Reading และ Oral Communication

สมมุติฐานของการวิจัย

๑. นิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสนใจต้องการอ่านหัวเรื่องในวิชาภาษาอังกฤษต่อไปนี้ไม่เหมือนกัน

๑.๑ เรื่องทั่ว ๆ ไป

๑.๒ เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

๒. ตัวแปรต่อไปนี้มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน และการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑ ความสนใจต้องการอ่านเรื่องทั่วไป

๒.๒ ความสนใจต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา

๒.๓ เพศ

๒.๔ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น และไม่ได้ควบคุมตัวแปรอื่นซึ่งอาจมีผลต่อคำตอบของนิสิตเช่น แนวโน้มที่จะตอบคำถามตรงกับความต้องการของผู้ออกแบบสอบถาม (approval motive) แนวโน้มที่จะมอง

ตนเองในทางที่ดีเกินกว่าความเป็นจริง (self-flattery tendency) หรือเลากว่าความเป็นจริง และแนวโน้มที่จะตอบคำถามให้เหมือน ๆ กัน (response set)

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. ในด้านการปรับปรุงวัสดุการเรียนการสอน ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะมีประโยชน์ในการปรับปรุงวัสดุการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความสนใจและประสบการณ์ของผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งอาจมีผลช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้เร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. ในด้านทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา ข้อมูลนี้อาจให้ความกระจ่างในเรื่ององค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่า มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตในเรื่องใดบ้างที่สามารถอธิบายความสามารถในการอ่าน และการฟัง-การพูดของนิสิตคณะต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับ ความแตกต่างของแต่ละบุคคล แรงจูงใจและความสนใจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสามประการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือ มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

Lado (1974) เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากกรรมพันธุ์ และประสบการณ์ต่าง ๆ สิ่งนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการเรียนภาษาแตกต่างกันออกไป Disick (1975) เชื่อว่า แต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตนไม่ว่าจะเป็นในด้านบุคคลิก ความสามารถ และความต้องการ อีกประการหนึ่งแต่ละคนควรมีสิทธิที่จะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเห็นว่าเหมาะสมมีประโยชน์ และการเรียนภาษาต่างประเทศควรมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาความคิดและความรู้สึกของบุคคลแต่ละคน เพื่อเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จก้าวหน้าในชีวิต

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะพยายามมากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ แรงจูงใจคือ เหตุผลที่อธิบายว่า ทำไมผู้เรียนจึงอยากเรียนภาษามากเท่าใดและด้วยวิธีไหน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาจะเรียนว่าเป็นสิ่งที่เขาต้องการจะเรียนรู้หรือไม่ เกินความสามารถหรือสติปัญญาของเขาหรือเปล่าและจะเป็นประโยชน์ต่อเขาเท่าใด นอกจากนี้ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจสูงขึ้นถ้าสิ่งที่เขาจะเรียนนั้นตรงกับความต้องการหรืออยู่ในขอบเขตความสนใจของเขาและเป็นสิ่งที่เขาเล็งเห็นคุณค่า เป็นที่ยอมรับกันว่าถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจสูง เขาก็จะเรียนได้มากขึ้นหรือผลของการเรียนจะดีขึ้น โดยเฉพาะ Savignon (1976) กล่าวว่าความชอบและแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษา

Gardner (1973) เน้นว่าความสำเร็จในการเรียนภาษาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียน ส่วน Tucker และ Lambert (1973) แบ่งแรงจูงใจของการเรียนภาษาของผู้เรียนออกเป็นสองชนิด คือ ชนิดแรก การเรียนภาษาเป็นเครื่องมือ

หรือหนทาง เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย เฉพาะอย่าง ตัวอย่างเช่น การเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้าความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเพื่อการประกอบอาชีพ ในขณะที่ใช้ภาษาแม่เป็นภาษาสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ส่วนแรงจูงใจชนิดที่สอง เป็นการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายราวกับว่ามีส่วนร่วมกับเจ้าของภาษากลับคือ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับถึงทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรมความเป็นอยู่ด้วย Lambert (1973) พบว่าเมื่อให้เด็กที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มา เรียนในโรงเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสอนวิชาทุกวิชาในโรงเรียน แต่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน เด็กกลุ่มนี้สามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสในการสนทนาได้ดีขึ้นตามลำดับ ท้าปีหลังจากที่จบชั้นประถมศึกษาแล้วก็ยังใช้ภาษาฝรั่งเศสได้คล่องมาก ถึงแม้จะไม่ได้ดีเท่าเจ้าของภาษาก็ตาม การที่เด็กกลุ่มนี้ เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสและใช้ได้ดีไม่ได้เป็นผลจากการสอนในห้องเรียน แต่เป็นผลของการที่เด็กเหล่านี้มีแรงจูงใจสูง เพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ส่วน Disick (1975) เสนอทฤษฎีของ Maslow ในเรื่องแรงจูงใจในรูปของความ ต้องการพื้นฐาน ๕ อย่าง ดังนี้คือ

๑. ความต้องการทางร่างกาย ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนอันจะนำมาซึ่งความรู้และความสนุกเพลิดเพลิน
๒. ความต้องการด้านความปลอดภัย ได้แก่ข้อพึงปฏิบัติและข้อห้ามในห้องเรียน ผู้สอนควรมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและทำให้ผู้เรียนเข้าใจและตระหนักว่า ต้องเรียนไปทำไม เพื่อใคร และผลที่ได้จะเป็นอย่างไร เพื่อที่เขาจะได้ไม่ต้องตกอยู่ในสภาพกังวล หวั่นเกรง และหวาดวิตก ซึ่งอาจจะส่งผลเสียในทางจิตวิทยาการเรียนก็ได้
๓. ความต้องการด้านอารมณ์และความรู้สึก ผู้เรียนอยากที่จะมีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมมือและมีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกัน ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

๔. ความต้องการด้านการนิยมนกย่อง เป็นการเน้นความสำคัญของบทบาทผู้เรียน ส่งเสริมให้เขามีความมั่นใจในตนเอง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น

๕. ความต้องการด้านความสามารถ ผู้สอนควรยอมรับสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนว่ามีความสามารถเพียงใด และใช้จุดนั้นเป็นจุดเริ่มต้นในการที่จะพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนก้าวหน้าสู่ความสำเร็จในการเรียน

หลังจากที่มีการตื่นตัวในการนำสื่อการสอนใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศหลายคนยอมรับว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีความสำคัญเท่ากับเนื้อหาของบทเรียน ในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนว่าสิ่งไหนเขาชอบ สิ่งไหนเขาไม่ชอบ ยิ่งในสมัยปัจจุบันนี้ เป็นสมัยของคนรุ่นใหม่ที่มีความกระตือรือร้น สนใจในสิ่งรอบข้าง และมีความคิดเห็นเป็นของตัวเองก่อนที่จะยอมรับคำนิยม หรือวิธีปฏิบัติใด ๆ ก็ตาม การที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเอาใจใส่กับบทเรียน วิธีหนึ่งที่ทำได้คือ การเลือกหัวข้อ เรื่องที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน Mackey (1976) กล่าวว่า ถ้าเนื้อเรื่องมีความหมายสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนก็จะซาบซึ้งจดจำใส่ใจได้ง่ายกว่า และอยู่ในความทรงจำได้นานกว่าทั้งเนื้อเรื่องและภาษาที่ใช้ ผู้เรียนจะไม่เบื่อ นอกจากนี้ Stevick (1976) ยังกล่าวว่า เป็นการลดการต่อต้านการเรียนรู้อของผู้เรียนด้วย ถ้าผู้สอนสามารถสอนตามความสนใจของผู้เรียนได้

Lado (1974) กล่าวว่าเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจควรเป็น เรื่องที่สนุกและมีค่าสมควรแก่การเรียน และควรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ ควรทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นและกว้างขึ้นอีกด้วย เขากล่าวว่าผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศ ย่อมอยากเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ของเจ้าของภาษาดังต่อไปนี้คือ บุคคลสำคัญ การประดิษฐ์และการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ระบบการศึกษา สหิทธิความเชื่อถือ ศาสนา และประวัติศาสตร์ ล้วน Rivers (1968) เน้นว่าเนื้อหาควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติ พฤติกรรมและวัฒนธรรมของคนชาติต่าง ๆ ในสมัยปัจจุบันเท่านั้น ผู้เรียนจะได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และทันต่อเหตุการณ์ในยุคสมัย

ของเขา และข้อควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่งก็คือว่า ควรเป็นเนื้อหาแบบเดียวกันกับที่เขาสนใจ
อยากเรียนรู้ในภาษาของเขาเอง

Lecky (1951) เน้นหัวข้อความสนใจที่แตกต่างกันระหว่างเพศหญิงและชาย เขา
กล่าวว่าถ้าเด็กชายต้องเรียนรู้บทเรียนที่ดูเป็นเรื่องไร้สาระไม่สมกับค่านิยมที่มีต่อตนเอง เด็ก
ชายเหล่านี้จะประสบปัญหามากกว่าเด็กหญิง เพราะพวกเขาเหล่านั้นมีความนิยมนับถือในบทบาท
ความเป็นชายของตนแต่ Tyler และ Sullivan (1980) กล่าวถึงความสำคัญในด้านอายุที่ทำให้
ให้หัวข้อความสนใจต่างกันออกไป เขาได้ทำวิจัยเกี่ยวกับหัวเรื่องต่าง ๆ ที่คนต่างวัยชาวอเมริกัน
สนใจ เพื่อจัดหาวัสดุการอ่านเข้าห้องสมุดของชุมชนเพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน
ทั้งนี้เพราะเชื่อว่า เนื้อหาของวัสดุการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสนใจของผู้อ่านตามกลุ่มอายุ
และเป็นตัวก่อให้เกิดแรงจูงใจในผู้อ่าน และเนื้อหาเหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้ในการอ่านเพื่อก่อให้เกิด
เกิดความรู้และความเพลิดเพลิน

ส่วน Eskey (1983) พยายามที่จะจัดหลักสูตรการเรียนภาษาโดยเน้นเนื้อหา เพื่อให้
ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมประสบการณ์และทัศนคติใหม่ ๆ
ได้ ส่วนองค์ประกอบด้านไวยากรณ์และอื่น ๆ มีความสำคัญรองลงมา เขารับผิดชอบโปรแกรม
ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ส่วนใหญ่เป็นชาวอาหรับ
อินโดนีเซีย เกาหลี และจีน ที่จะเข้าเรียนต่อชั้นปริญญาตรี หรือปริญญาโทในมหาวิทยาลัยและ
สถาบันการศึกษาชั้นสูงในสหรัฐอเมริกา หัวข้อที่เขาคิดว่าผู้เรียนสนใจมีอาทิเช่น ความสัมพันธ์
ระหว่างหญิงและชาย ความแตกต่างของวัฒนธรรม อาชญากรรมและการลงโทษ เป็นต้น สรุป
ได้ว่าความสนใจของผู้เรียนขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ ทัศนคติ และความ
ต้องการของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้สอนจะสามารถช่วยผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้า
คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และแรงจูงใจอันจะนำไปสู่ การสำรวจเนื้อหา หรือหัวข้อ
เรื่องซึ่งอยู่ในความสนใจของผู้เรียนอันเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ ที่สุ่มมาจาก ๑๔ คณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๘๓๔ คน มีนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ๑๐๘ คน นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ๑๐๓ คน คณะแพทยศาสตร์ ๖๕ คน คณะเภสัชศาสตร์ ๕๒ คน คณะทันตแพทยศาสตร์ ๑๙ คน คณะสัตวแพทยศาสตร์ ๒๒ คน คณะบัญชี ๙๙ คน คณะเศรษฐศาสตร์ ๔๙ คน คณะนิติศาสตร์ ๓๔ คน คณะครุศาสตร์ ๑๐๑ คน คณะนิเทศศาสตร์ ๑๘ คน คณะสถาปัตยกรรม ๒๕ คน คณะรัฐศาสตร์ ๗๓ คน และคณะอักษรศาสตร์ ๖๖ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับหัวข้อ เรื่องที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๑ มีความสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามประกอบด้วย ๒ ส่วน ส่วนแรกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตได้แก่ คณะที่กำลังศึกษา จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ เพศ เกรด วิชาการอ่าน (Foundation Reading) และเกรดวิชาการฟังการพูด (Oral Communication) ส่วนที่สองเป็นหัวข้อเรื่อง ๓๒ หัวข้อ หัวข้อเหล่านี้ได้มาจากการสำรวจระยะแรกโดยให้นิสิต ๑ กลุ่มจากแต่ละคณะ เขียนหัวข้อ เรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน แล้วนำหัวข้อเหล่านั้นมารวบรวมสร้างเป็นแบบสอบถามแบบ rating scales ในแบบสอบถามให้นิสิตแสดงความสนใจ เรื่องที่อ่านโดยทำเครื่องหมายวงกลมรอบหมายเลขตั้งแต่ ๑ ถึง ๗ หมายเลข ๑ แสดงว่านิสิตไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ หมายเลข ๗ แสดงว่านิสิตเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้นิสิตอ่านอย่างระมัดระวังและตั้งใจตอบแบบสอบถาม คำพูดที่ใช้จึงมีทั้งที่เป็นบอกเล่าและปฏิเสธ และเพื่อป้องกันการลำเอียงในการจัดลำดับหัวข้อเรื่อง การเรียงลำดับหัวข้อเรื่องในแบบสอบถามจึงเป็นแบบสุ่มลำดับ

ในหัวเรื่องทั้งหมด ๓๒ หัวเรื่องมี ๑๔ หัวเรื่องถือว่าเป็นเรื่องทั่วไป และ ๑๘ หัวเรื่องจัดว่าเป็นหัวเรื่องเฉพาะสาขาวิชา หัวเรื่องทั่วไปได้แก่

๑. กีฬา
๒. นิทาน เรื่องสั้นและการตูน
๓. บันเทิงดนตรีและภาพยนตร์
๔. เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน
๕. ชีวิตในมหาวิทยาลัย
๖. จิตวิทยาทั่วไป
๗. สิ่งมหัศจรรย์ขนบธรรมเนียมนิยมแปลก ๆ
๘. บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ
๙. การสำรวจอวกาศ
๑๐. สัตว์ที่น่าสนใจ
๑๑. ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์
๑๒. ชีวิตและสิ่งแวดล้อม
๑๓. การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน
๑๔. อาหาร
๑๕. ท้องเที่ยว
๑๖. ประวัตินบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต
๑๗. ปรัชญาและค่านิยม
๑๘. นิยายวิทยาศาสตร์
๑๙. ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ

หัวเรื่องจัด เป็นหัวเรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้แก่

๑. การแพทย์
๒. การศึกษา
๓. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป
๔. สถาบันกรรมทั่วไป
๕. การดูแลรักษาสัตว์

๖. การค้า
๗. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
๘. กฎหมาย
๙. การเมืองและการปกครอง
๑๐. ยาและสมุนไพร
๑๑. ภาษา
๑๒. เศรษฐกิจ
๑๓. สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

อาจารย์ที่สอนกลุ่มนิสิตที่ได้รับการสุ่มให้ตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามไป แจกให้นิสิตทำในห้องเรียนในเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ นิสิตใช้เวลาตอบแบบสอบถาม ประมาณ ๑๐ - ๑๕ นาที เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้โดยทำการวิเคราะห์เรื่องต่อไปนี้

๑. วิเคราะห์ความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่า alpha ของ Cronbach ซึ่งตรงกับสูตร $KR - 20$
๒. หาค่า condcriptive statistics ซึ่งได้แก่ ค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของหัวเรื่องทั้ง ๓๒ หัวเรื่อง
๓. หาค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation) ของตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ หัวเรื่องที่เป็นเรื่องทั่วไป หัวเรื่องที่เป็นเรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ คะแนนสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษ และคะแนนสัมฤทธิ์ผลการฟัง-การพูด
๔. ศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ multiple regression แบบ Unique Step-up

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการตอบสมมุติฐานข้อที่ ๑ ที่ว่านิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสนใจต้องการอ่านหัวเรื่องทั่ว ๆ ไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาในวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมือนกัน ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติต่อไปนี้ช่วยในการวิเคราะห์คือ

๑. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของค่าตอบของนิสิตสำหรับหัวเรื่อง
ที่นิสิตมีความสนใจต้องการอ่าน

๒. ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของหัวเรื่องที่นิสิตมี
ความสนใจต้องการอ่าน

ในการตอบสมมุติฐานข้อ ๒ ที่สันนิษฐานว่า ความสนใจต้องการอ่านเรื่องทั่วไป ความสนใจต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านและการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติต่อไปนี้ช่วยในการวิเคราะห์

๑. ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation) ของตัวแปรต่อไปนี้คือ เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ หัวเรื่องทั่ว ๆ ไป หัวเรื่องเฉพาะสาขา
วิชา เกรตริชการอ่าน และเกรตริชการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ

๒. ค่าความสัมพันธ์เชิงทำนาย (multiple regression) ของเพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ หัวเรื่องทั่วไป หัวเรื่องเฉพาะสาขาวิชา
กับความสำเร็จในการเรียนการอ่านและการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ

ความสนใจต้องการอ่านเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาในวิชาภาษาอังกฤษ

ก่อนที่จะหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคำตอบหิวเรื่องที่นิสิต
ต้องการอ่าน คะแนนของคำตอบข้อที่เพิ่มปฏิเสศจะถูกปรับให้มีค่าเท่ากับข้อที่เป็นบอกเล่า
เช่นข้อ ๒ ของแบบสอบถาม (ในภาคผนวก) อยู่ในรูปปฏิเสศ "ไม่ชอบเรียนเรื่องเกี่ยว
กับการแพทย์" ถ้านิสิตวงหมายเลข ๑ ซึ่งเท่ากับ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" คะแนนจะถูก
ปรับให้เป็น ๗ ซึ่งเท่ากับ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ถ้านิสิตวงหมายเลข ๒ จะถูกปรับให้เป็น
๖ ถ้าววงหมายเลข ๓ จะถูกปรับให้เป็น ๔ เพราะฉะนั้นคะแนนที่ใช้ในการวิเคราะห์จะ
เป็นคะแนนที่แสดงถึงความสนใจของนิสิต

ตารางที่ ๑ แสดงค่าความเชื่อมั่นของคำตอบของหิวเรื่องที่นิสิตค้นปีที่ ๑ คณะ
ต่าง ๆ ต้องการอ่าน ค่า Alpha ของ Cronbach ซึ่งตรงกับสูตร KR - 20 แตกต่าง
กันตั้งแต่ .๖๒๐ ถึง .๘๘๐ คณะ ที่ค่าความเชื่อมั่นของคำตอบสูงที่สุดคือคณะบัญชีและคณะ
ที่ค่าความเชื่อมั่นต่ำที่สุด คือคณะนิเทศศาสตร์ ซึ่งเป็นเพียงคณะเดียวที่ค่าความเชื่อมั่นต่ำ
กว่า .๗๐ สำหรับคณะที่มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .๗๐ ขึ้นไปได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์
คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ คณะที่มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .๘๐ ขึ้นไปได้
แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์
คณะบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
และคณะอักษรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑

ค่าความเชื่อมั่นของคำตอบของหัวเรื่องทีมนิติชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ต้องการอ่าน

คณะ	ค่าความเชื่อมั่น	จำนวนผู้ตอบ	% ของกลุ่มประชากร
๑. คณะวิทยาศาสตร์	.๘๔๒	๑๐๘	๓๐.๖๘๒
๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์	.๘๖๑	๑๐๓	๒๙.๗๖๐
๓. คณะแพทยศาสตร์	.๘๔๖	๖๕	๓๙.๖๓๕
๔. คณะเภสัชศาสตร์	.๗๗๘	๕๒	๓๔.๖๖๗
๕. คณะทันตแพทยศาสตร์	.๗๓๖	๑๙	๑๙.๗๕๒
๖. คณะสัตวแพทยศาสตร์	.๘๑๗	๒๒	๓๓.๘๔๖
๗. คณะบัญชี	.๘๘๐	๕๕	๒๐.๑๒๒
๘. คณะเศรษฐศาสตร์	.๘๕๑	๔๕	๓๒.๒๓๗
๙. คณะนิติศาสตร์	.๗๒๑	๓๔	๒๐.๗๓๒
๑๐. คณะครุศาสตร์	.๘๕๐	๑๐๑	๒๗.๘๒๔
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	.๖๒๐	๑๘	๑๕.๑๒๖
๑๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	.๘๕๒	๒๕	๒๕.๒๕๓
๑๓. คณะรัฐศาสตร์	.๘๑๕	๗๓	๒๘.๙๖๘
๑๔. คณะอักษรศาสตร์	.๘๐๔	๖๖	๒๘.๘๒๑

ตารางที่ ๒ แสดงค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของความต้อง
การอ่านเรื่องทั่วไปของนิสิตใน ๑๔ คณะ นิสิตคณะนิติศาสตร์ชอบอ่านเรื่องทั่วไปมากกว่า
นิสิตคณะอื่น โดยชอบอ่านประมาณ ๗๘ % ส่วนนิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปน้อยที่สุดได้แก่
คณะทันตแพทยศาสตร์ชอบอ่านเรื่องทั่วไปเพียง ๖๕ % ใน ๑๔ คณะมี ๑๐ คณะที่แสดง
ความเห็นว่ายชอบอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องทั่วไปตั้งแต่ ๗๐ % ขึ้นไปได้แก่คณะวิทยาศาสตร์
(๗๔.๘๗๔ %) คณะแพทยศาสตร์ (๗๓.๕๖๑ %) คณะสัตวแพทยศาสตร์ (๗๓.๒๗๔ %)
คณะบัญชี (๗๑.๖๕๔ %) คณะเศรษฐศาสตร์ (๗๔.๕๖๓ %) คณะครุศาสตร์ (๗๐.๔๘๓ %)
คณะนิติศาสตร์ (๗๘.๑๓๕ %) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (๗๑.๓๑๔ %) คณะรัฐศาสตร์
(๗๓.๑๑๑ %) และคณะอักษรศาสตร์ (๗๗.๓๓๖ %) มี ๔ คณะที่แสดงความเห็นว่าชอบ
อ่านภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องทั่วไปน้อยกว่า ๗๐ % ได้แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ (๖๔.๗๐๒ %)
คณะเภสัชศาสตร์ (๖๘.๔๔๘ %) คณะทันตแพทยศาสตร์ (๖๕.๒๒๖ %) และคณะนิติศาสตร์
(๖๔.๗๔๘ %) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบของนิสิตแตกต่างกันไปแล้วแต่คณะ
อยู่ระหว่าง ๑๑.๐๐๔ ถึง ๑๘.๕๒๐ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างกันใน
เรื่องความสนใจอ่านเรื่องทั่วไปน้อยที่สุด และนิสิตคณะบัญชีมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง
ความสนใจอ่านเรื่องทั่วไปมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒

ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของความถี่ของการอ่าน

เรื่องทั่วไปของนิสิต

คณะ	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เปอร์เซ็นต์
๑. คณะวิทยาศาสตร์	๑๐๔.๘๒๕	๑๕.๓๒๒	๗๔.๘๗๕
๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์	๙๗.๕๘๓	๑๖.๖๓๐	๖๕.๗๐๒
๓. คณะแพทยศาสตร์	๑๐๒.๙๘๕	๑๓.๕๕๕	๗๓.๕๖๑
๔. คณะเภสัชศาสตร์	๙๕.๘๒๗	๑๒.๖๖๓	๖๘.๔๕๘
๕. คณะทันตแพทยศาสตร์	๙๑.๓๑๖	๑๑.๔๙๙	๖๕.๒๒๖
๖. คณะสัตวแพทยศาสตร์	๑๐๒.๕๙๑	๑๑.๐๐๙	๗๓.๒๗๙
๗. คณะบัญชี	๑๐๐.๓๒๓	๑๘.๔๒๐	๗๑.๖๕๙
๘. คณะเศรษฐศาสตร์	๑๐๕.๓๘๘	๑๕.๓๖๗	๗๔.๕๖๓
๙. คณะนิติศาสตร์	๙๗.๖๔๗	๑๑.๔๒๐	๖๘.๗๙๘
๑๐. คณะครุศาสตร์	๙๙.๓๗๖	๑๕.๙๓๕	๗๐.๙๘๓
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	๑๐๙.๓๘๙	๑๑.๐๖๒	๗๘.๑๓๕
๑๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๙๙.๘๔๐	๑๕.๖๔๑	๗๑.๓๑๔
๑๓. คณะรัฐศาสตร์	๑๐๒.๓๕๖	๑๕.๐๑๒	๗๓.๑๑๑
๑๔. คณะอักษรศาสตร์	๑๐๘.๒๗๑	๑๒.๕๖๖	๗๗.๓๓๖

สำหรับเรื่องเฉพาะสาขาวิชา คณะ เศรษฐศาสตร์ เป็นคณะที่แสดงความจำนงต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชามากที่สุดแต่เปอร์เซ็นต์ก็ไม่สูงมากนักประมาณ ๗๐.๐๔๔% คณะทันตแพทยศาสตร์ เป็นคณะที่ต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาน้อยที่สุด คือสนใจประมาณ ๕๖% เท่านั้น ส่วนความสนใจของนิสิตคณะอื่น ๆ อยู่ระหว่าง ๖๐% - ๖๙% ค่าการกระจายของคะแนนคำตอบอยู่ระหว่าง ๔.๗๔๘-๑๕.๐๘๔ คำตอบของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์มีความกระจายของคะแนนน้อยที่สุด ส่วนคำตอบของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความกระจายของคะแนนมากที่สุดในเรื่องความสนใจต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๓

ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปอร์เซ็นต์ของความต้องการอ่าน

เรื่องเฉพาะสาขาวิชาของนิสิต

คณะ	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เปอร์เซ็นต์
๑. คณะวิทยาศาสตร์	๕๗.๘๓๕	๑๑.๒๗๕	๖๘.๘๗๐
๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์	๕๓.๗๑๘	๑๒.๕๔๔	๖๓.๘๕๐
๓. คณะแพทยศาสตร์	๕๗.๒๕๒	๘.๗๗๔	๖๘.๒๐๕
๔. คณะเภสัชศาสตร์	๕๕.๖๗๓	๑๑.๖๗๓	๖๖.๒๗๗
๕. คณะทันตแพทยศาสตร์	๕๖.๘๔๗	๑๒.๒๓๑	๕๕.๘๘๘
๖. คณะสัตวแพทยศาสตร์	๕๔.๘๑๘	๙.๗๔๘	๖๕.๒๖๐
๗. คณะบัญชี	๕๕.๖๒๖	๑๔.๑๓๓	๖๖.๒๒๑
๘. คณะเศรษฐศาสตร์	๕๘.๘๓๗	๑๑.๗๔๖	๗๐.๐๔๔
๙. คณะนิติศาสตร์	๕๐.๗๖๕	๑๐.๕๔๕	๖๐.๕๓๕
๑๐. คณะครุศาสตร์	๕๒.๕๑๕	๑๒.๙๒๓	๖๒.๕๑๘
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	๕๕.๘๓๓	๑๐.๖๓๔	๖๖.๕๖๘
๑๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๕.๐๔๐	๑๔.๐๘๔	๖๕.๕๒๔
๑๓. คณะรัฐศาสตร์	๕๗.๘๕๐	๑๑.๓๗๓	๖๘.๘๑๗
๑๔. คณะอักษรศาสตร์	๕๖.๓๓๓	๑๑.๖๕๕	๖๗.๐๒๓

ตารางที่ ๔ แสดงค่ามัธยิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปอร์เซ็นต์ของสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ นิสิตที่ได้คะแนนสูงสุดได้แก่นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ (๘๒%) ค่ามัธยิมของเกรตริชาการอ่านภาษาอังกฤษเท่ากับ ๓.๖๘๔ นิสิตที่ได้คะแนนต่ำสุดได้แก่นิสิตคณะครุศาสตร์ (๕๖%) ค่ามัธยิมของเกรตริชาการอ่านเท่ากับ ๒.๒๔๗ ใน ๑๔ คณะมี ๗ คณะที่ได้เกรตริชาการอ่านตั้งแต่ ๓ ขึ้นไป ได้แก่คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะบัญชี และคณะอักษรศาสตร์ สำหรับนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ได้เกรตริชาการอ่านต่ำกว่า๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรตริชาการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง .๔๗๘ ถึง .๘๑๔

ตารางที่ ๔

ค่ามัธยิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของ
สัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษ

คณะ	ค่ามัธยิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เปอร์เซ็นต์
๑. คณะวิทยาศาสตร์	๓.๐๐๙	.๗๐๔	๗๕.๒๒๕
๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์	๓.๒๕๒	.๖๘๒	๘๑.๓๐๐
๓. คณะแพทยศาสตร์	๓.๓๐๘	.๗๐๕	๘๒.๗๐๐
๔. คณะเภสัชศาสตร์	๓.๓๐๘	.๗๒๔	๘๒.๗๐๐
๕. คณะทันตแพทยศาสตร์	๓.๖๘๔	.๕๗๘	๘๒.๑๐๐
๖. คณะสัตวแพทยศาสตร์	๒.๘๖๔	.๗๑๐	๗๑.๖๐๐
๗. คณะบัญชี	๓.๑๒๑	.๖๒๗	๗๘.๐๒๕
๘. คณะเศรษฐศาสตร์	๒.๘๗๘	.๖๙๖	๗๑.๘๕๐
๙. คณะนิติศาสตร์	๒.๖๑๘	.๖๕๒	๖๕.๕๕๐
๑๐. คณะครุศาสตร์	๒.๒๔๗	.๗๗๐	๕๖.๕๒๕
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	๒.๘๘๔	.๗๕๘	๗๒.๒๒๕
๑๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๒.๘๐๐	.๖๕๖	๗๐.๐๐๐
๑๓. คณะรัฐศาสตร์	๒.๖๘๕	.๘๑๔	๖๗.๑๒๕
๑๔. คณะอักษรศาสตร์	๓.๓๑๘	.๖๓๖	๘๓.๕๕๐

ในทำนองเดียวกันกับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์
ทำคะแนนวิชาการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่านิสิตคณะอื่น ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๓.๔๗๔ หรือ
เท่ากับ ๘๗ % นิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีความสามารถใกล้เคียงกับนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์
ค่ามัชฌิมเท่ากับ ๓.๔๔๒ หรือเท่ากับ ๘๖ % มีอีก ๓ คณะเท่านั้นที่ได้คะแนนเฉลี่ยการฟัง-
การพูดตั้งแต่ ๓ ขึ้นไปได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะบัญชี สำหรับ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยการอ่านเกิน ๓ กลับทำ
คะแนนการฟัง-การพูดได้ต่ำกว่า ๓ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรง
จูงใจของผู้เรียน วิธีการสอนและวิธีประเมินผลของผู้สอน เป็นต้น นิสิตคณะนิติศาสตร์
ทำคะแนนได้น้อยที่สุด คือทำได้ ๖๒ % นิสิตคณะครุศาสตร์ถึงแม้จะทำคะแนนวิชา การฟัง-
การพูดได้ดีกว่าวิชาการอ่านแต่เปอร์เซ็นต์ก็ยังคงจัดอยู่ในระดับต่ำคือประมาณ ๖๔ %
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิชาการฟัง - การพูด อยู่ระหว่าง .๖๑๒ ถึง .๘๗๒
ตารางที่ ๕ แสดงค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ของสัมฤทธิ์ผลใน
การฟัง - การพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๑

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕

ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปอร์เซ็นต์ของ
สัมฤทธิ์ผลในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ

คณะ	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	เปอร์เซ็นต์
๑. คณะวิทยาศาสตร์	๓.๐๖๔	.๖๗๔	๗๖.๖๐๐
๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์	๒.๖๑๒	.๗๐๓	๖๕.๓๐๐
๓. คณะแพทยศาสตร์	๓.๑๕๔	.๗๑๒	๗๘.๘๕๐
๔. คณะเภสัชศาสตร์	๓.๔๔๒	.๖๙๘	๘๖.๐๕๐
๕. คณะทันตแพทยศาสตร์	๓.๔๗๔	.๖๑๒	๘๖.๘๕๐
๖. คณะสัตวแพทยศาสตร์	๒.๘๖๔	.๘๓๔	๗๑.๖๐๐
๗. คณะบัญชี	๓.๐๓๐	.๖๙๒	๗๕.๗๕๐
๘. คณะเศรษฐศาสตร์	๒.๘๗๔	.๗๕๔	๗๑.๘๕๐
๙. คณะนิติศาสตร์	๒.๔๗๑	.๗๘๘	๖๑.๗๗๕
๑๐. คณะครุศาสตร์	๒.๕๕๔	.๖๘๐	๖๓.๘๗๕
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	๒.๗๒๒	.๖๖๘	๖๘.๐๕๐
๑๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๒.๔๘๐	.๘๗๒	๖๒.๐๐๐
๑๓. คณะรัฐศาสตร์	๒.๖๑๖	.๗๕๗	๖๕.๔๐๐
๑๔. คณะอักษรศาสตร์	๒.๘๐๓	.๖๑๓	๗๐.๐๗๕

ตารางที่ ๖ แสดงค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปอร์เซ็นต์ของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มประชากร นิสิตเหล่านี้มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ตั้งแต่ประมาณ ๔ ปีถึง ๑๑ ปี นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุดในขณะที่นิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ประมาณ ๑๑ ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์น้อยที่สุด เท่ากับ ๑.๘๘๖ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์มากที่สุดเท่ากับ ๘.๑๐๒

ตารางที่ ๖

ค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปอร์เซ็นต์
ของจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

คณะ	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เปอร์เซ็นต์
๑. คณะวิทยาศาสตร์	๑๐.๕๔๔	๘.๑๐๒	๗๒.๕๖๐
๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์	๑๑.๒๔๓	๒.๕๑๕	๗๕.๘๕๓
๓. คณะแพทยศาสตร์	๑๐.๒๔๒	๒.๕๖๘	๖๘.๒๘๐
๔. คณะเภสัชศาสตร์	๑๑.๔๖๒	๒.๓๘๗	๗๖.๕๑๓
๕. คณะทันตแพทยศาสตร์	๑๑.๒๑๑	๒.๕๒๙	๗๔.๗๔๐
๖. คณะสัตวแพทยศาสตร์	๑๐.๕๙๑	๒.๕๙๕	๗๐.๖๐๗
๗. คณะบัญชี	๑๐.๖๖๗	๒.๗๓๗	๗๑.๑๑๓
๘. คณะเศรษฐศาสตร์	๑๑.๔๙๐	๒.๐๗๓	๗๖.๖๐๐
๙. คณะนิติศาสตร์	๑๐.๓๒๔	๒.๓๘๖	๖๘.๘๒๗
๑๐. คณะครุศาสตร์	๑๐.๕๙๐	๒.๖๓๓	๗๓.๒๖๗
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	๔.๒๒๒	๑.๘๘๖	๖๑.๕๘๐
๑๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๑.๒๐๐	๒.๕๖๖	๗๔.๖๖๗
๑๓. คณะรัฐศาสตร์	๑๐.๓๑๕	๒.๗๓๘	๖๘.๗๖๗
๑๔. คณะอักษรศาสตร์	๑๐.๑๘๗	๒.๓๖๑	๖๗.๕๘๐

การวิเคราะห์ต่อไปนี้เป็น การตอบสมมุติฐานข้อที่ ๑ ที่ว่านิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสนใจต้องการอ่านเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมือนกัน ในกรณีที่คำมีชดิมของหัวเรื่องที่นิสิตต้องการอ่านเกิน ๕ ขึ้นไป จะนำมาจัดเรียงลำดับตามความสนใจ ถ้านิสิตเลือกเรื่องเฉพาะสาขาวิชาในขณะมาเป็นอันดับต้น ๆ แสดงว่านิสิตสนใจอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้อกับสาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ และถ้านิสิตต่างคณะไม่เลือกหัวเรื่องนั้น ๆ แสดงว่าหัวเรื่องนั้นไม่เหมาะสมที่จะให้นิสิตคณะอื่นอ่าน

ตารางที่ ๘.๑ แสดงลำดับเรียงตามความสนใจ คำมีชดิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่าน เรื่องเฉพาะสาขาวิชาสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ในแบบสอบถามนี้ได้แก่ เรื่องความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งนิสิตคณะนี้เลือกเป็นอันดับที่ ๓ และ ๔ คำมีชดิมเท่ากับ ๕.๘๑๒ และ ๕.๘๗๗ ตามลำดับ แสดงว่าเรื่องเฉพาะสาขาวิชาทั้งสองเหมาะสมสำหรับนิสิตคณะนี้ นอกจากนี้นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ยังแสดงความสนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอีกเรื่องหนึ่งคือ เรื่องเกี่ยวกับการแพทย์ คำมีชดิมเท่ากับ ๕.๓๙๕ จัดเป็นลำดับที่ ๑๒

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๑

ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่
นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับ เรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจ	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑.	สิ่งมีชีวิตจรรยและชนบธรรมนิยมแปลก ๆ	๖.๒๐๒	๑.๔๔๐
๒.	นิทาน เรื่องสั้น และการตุน	๕.๘๘๒	๑.๗๖๐
๓.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๘๑๒	๑.๗๘๖
๔.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๘๗๗	๑.๓๔๕
๕.	การท่องเที่ยว	๕.๘๖๐	๑.๖๐๗
๖.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๗๘๑	๑.๕๘๘
๗.	การสำรวจอวกาศ	๕.๗๗๒	๑.๖๖๒
๘.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๖๘๓	๑.๘๒๐
๙.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๕๒๖	๑.๕๐๘
๑๐.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๔๓๘	๑.๖๑๓
๑๑.	การบินเหิง คนตรี และภาพยนตร์	๕.๔๓๐	๑.๖๘๓
๑๒.*	การแพทย์	๕.๓๘๕	๑.๖๔๘
๑๓.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๕.๒๑๘	๑.๕๕๕
๑๔.	จิตวิทยาทั่วไป	๕.๑๔๐	๑.๘๖๗
๑๕.	ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	๕.๑๐๕	๑.๗๖๒

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

สำหรับเรื่องทั่วไปที่นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่านมีทั้งหมด ๑๒ เรื่อง เรื่อง
ที่จัดเป็นลำดับแรกคือเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตจรรยและชนบธรรมเนียมแปลก ๆ คำมีขนิมเท่ากับ
๖.๒๐๒ เรื่องที่นิสิตสนใจอ่านเป็นเรื่องสุดท้ายคือเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติวิทยา
และการอนุรักษ์ คำมีขนิมเท่ากับ ๕.๑๐๕ นอกจากสองเรื่องนี้นิสิตสนใจอ่าน นิทาน
เรื่องสั้นและการ์ตูน การท่องเที่ยว เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน การสำรวจอวกาศ
นิยายวิทยาศาสตร์ สัตว์ที่น่าสนใจ ชีวิตในมหาวิทยาลัย การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์
ชีวิตและสิ่งแวดล้อม และจิตวิทยาทั่วไป ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน
ทั้งหมดไม่แตกต่างกันมากนักอยู่ระหว่าง ๑.๓๔๕ ถึง ๑.๘๖๗

ตารางที่ ๗.๒ แสดงลำดับเรื่องตามความสนใจ คำมีขนิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของเรื่องที่นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ต้องการอ่าน ลำดับที่ ๑ และ ๒ เป็นเรื่องเฉพาะ
สาขาวิชาที่เกี่ยวกับคณะได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี คำมีขนิมเท่ากับ ๖.๔๖๖
และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป คำมีขนิมเท่ากับ ๖.๑๑๓ อีก ๘ เรื่องที่นิสิต
แสดงความสนใจที่จะอ่านเป็นเรื่องทั่วไปได้แก่ การสำรวจอวกาศ นิยายวิทยาศาสตร์
นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน กีฬา การท่องเที่ยว สิ่งมีชีวิตจรรยและชนบธรรมเนียมแปลก ๆ
การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อยู่ระหว่าง ๑.๐๓๕ ถึง ๒.๐๕๒ ความสนใจของนิสิตที่จะอ่านเรื่องเกี่ยวกับความ
ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแตกต่างกันน้อยที่สุด และมีความแตกต่างกันมากที่สุดในเรื่องนิทาน
เรื่องสั้นและการ์ตูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘.๒

ลำดับความสนใจ คำมีชดิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่
นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน	คำมีชดิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๖.๔๒๖	๑.๐๓๕
๒.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๖.๑๑๓	๑.๕๙๔
๓.	การสำรวจอวกาศ	๖.๐๗๘	๑.๕๕๗
๔.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๙๐๔	๑.๖๙๖
๕.	นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๕๐๔	๒.๐๙๒
๖.	กีฬา	๕.๔๗๘	๑.๕๕๑
๗.	การท่องเที่ยว	๕.๔๖๑	๑.๗๔๙
๘.	สิ่งมีชีวิตจรรยและชนบธรรมเนียมแปลกๆ	๕.๓๘๓	๑.๘๖๗
๙.	การบินเหิง คนตรีและภาพยนตร์	๕.๒๙๖	๑.๙๗๓
๑๐.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๒๐๐	๑.๘๘๓

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

นิสิตคณะแพทยศาสตร์มีความสนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชามากกว่านิสิตคณะวิทยาศาสตร์และนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือชอบอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษา ๔ เรื่องคือ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป (คัมมัชฉิม = ๖.๑๓๐) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (คัมมัชฉิม = ๕.๔๕๒) การแพทย์ (คัมมัชฉิม = ๕.๔๔๕) และยาและสมุนไพร (คัมมัชฉิม = ๕.๓๓๓) สำหรับเรื่องทั่วไป ๑๑ เรื่องได้แก่ สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การท่องเที่ยว การสำรวจอวกาศ นิยายวิทยาศาสตร์ นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน สัตว์ที่น่าสนใจ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์ และกีฬา ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละเรื่องมีความใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง ๑.๒๑๑ ถึง ๑.๖๔๖ เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดและต่ำสุดของเรื่องที่นิสิตคณะแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ต้องการอ่านเหมือนกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๓

ลำดับความสนใจ คำขวัญและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่

นิสิตคณะแพทยศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับ เรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจ	คำขวัญ	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๖.๑๓๐	๑.๕๒๔
๒.	สิ่งมีชีวิตจรรยและขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๖.๐๙๒	๑.๓๗๕
๓.	การท่องเที่ยว	๖.๐๑๔	๑.๕๐๐
๔.	การสำรวจอวกาศ	๕.๙๗๑	๑.๓๙๓
๕.**	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๙๕๒	๑.๒๑๑
๖.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๘๙๔	๑.๓๕๒
๗.*	การแพทย์	๕.๘๘๔	๑.๓๕๕
๘.	นิทานเรื่องสั้น และการตูน	๕.๖๖๗	๑.๖๙๖
๙.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๕๕๑	๑.๕๒๐
๑๐.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๓๙๑	๑.๕๑๗
๑๑.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	๕.๓๙๑	๑.๕๒๖
๑๒.*	ยาและสมุนไพร	๕.๓๓๓	๑.๕๑๑
๑๓.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๒๕๖	๑.๕๐๙
๑๔.	ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	๕.๒๓๒	๑.๕๖๗
๑๕.	กีฬา	๕.๑๐๑	๑.๕๘๗

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๗.๔ แสดงลำดับเรื่องตามความสนใจ ค่าดัชนีและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่มีลักษณะเภสัชศาสตร์สนใจที่จะอ่าน เรื่องเฉพาะสาขาที่นิสิตเภสัชต้องการอ่านเหมือนกับเรื่องที่มีนิสิตแพทย์สนใจ ต่างกันแต่ลำดับที่ นิสิตเภสัชสนใจเรื่องยาและสมุนไพรมากกว่าเรื่องการแพทย์ ในทางตรงกันข้ามนิสิตแพทย์สนใจเรื่องเกี่ยวกับการแพทย์มากกว่าเรื่องยาและสมุนไพร นอกจากสองเรื่องดังกล่าวมาแล้ว นิสิตเภสัชสนใจอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป ซึ่งมาเป็นอันดับที่หนึ่ง (ค่าดัชนี = ๕.๖๔๔) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๘ (ค่าดัชนี = ๕.๓๒๑) สำหรับเรื่องทั่วไปที่นิสิตคณะนี้สนใจอ่านได้แก่ สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ นิยายวิทยาศาสตร์ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการตูน เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน การสำรวจอวกาศ และชีวิตในมหาวิทยาลัย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบอยู่ระหว่าง ๑.๒๔๕ ถึง ๑.๗๗๖

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๔

ลำดับความสนใจ คำขวัญและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่
นิสิตคณะ เกษศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน	คำขวัญ	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑. *	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๖๔๘	๑.๒๔๕
๒.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๖๔๘	๑.๕๗๖
๓.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๕๘๕	๑.๕๑๒
๔. *	ยาและสมุนไพร	๕.๕๖๖	๑.๖๗๐
๕.	การท่องเที่ยว	๕.๕๔๗	๑.๖๑๖
๖.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๕๕๓	๑.๖๑๒
๗.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๓๕๘	๑.๕๓๓
๘. *	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๓๒๑	๑.๕๒๕
๙.	การสำรวจอวกาศ	๕.๒๖๕	๑.๕๗๑
๑๐. *	การแพทย์	๕.๑๓๒	๑.๗๗๖
๑๑.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๑๑๓	๑.๗๑๗

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

เช่นเดียวกับนิสิตคณะต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์สนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาซึ่งได้แก่ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป (ค่ามัชฌิม=๕.๒๗๓) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (ค่ามัชฌิม=๕.๒๗๓) แสดงว่านิสิตสนใจอ่านเรื่องทั้งสองเท่า ๆ กัน นิสิตคณะนี้สนใจอ่านเรื่องทั่วไปน้อยกว่านิสิต ๕ คณะที่กล่าวมาแล้วและเป็นคณะที่สนใจอ่านเรื่องทั่วไปน้อยที่สุด คือสนใจอ่านเพียง ๗ หัวเรื่องเท่านั้น ได้แก่ การท่องเที่ยว นิยายวิทยาศาสตร์ การสำรวจอวกาศ นิทานเรื่องสั้นและการตูน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ กีฬา และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน ค่าความกระจายของค่าตอบเรื่องที่ไม่แตกต่างกันมากนัก อยู่ระหว่าง ๑.๐๙๓ ถึง ๑.๕๖๕

ตารางที่ ๗.๕

ลำดับความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่

นิสิตคณะทันตแพทยต้องการอ่าน

ลำดับ เรื่อง ความความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจ	ค่ามัชฌิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.	การท่องเที่ยว	๖.๓๖๔	๑.๐๙๓
๒.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๘๖๔	๑.๕๕๕
๓.	การสำรวจอวกาศ	๕.๖๓๖	๑.๕๖๕
๓.	นิทานเรื่องสั้นและการตูน	๕.๖๓๖	๑.๕๓๒
๕.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๔๕๕	๑.๕๖๕
๖. *	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๒๗๓	๑.๓๘๖
๗. *	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๒๗๓	๑.๒๗๕
๘.	กีฬา	๕.๐๙๑	๑.๗๑๖
๙.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๐๙๕	๑.๖๑๘

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ในทำนองเดียวกับนิสิตคณะอื่น ๆ ทางสาขาวิทยาศาสตร์ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ สนใจอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป (ค่ามัชฌิม = ๕.๗๖๔) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (ค่ามัชฌิม = ๕.๕๖๒) มีเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอีก ๒ เรื่องที่นิสิตคณะนี้สนใจอ่านคือ การดูแลรักษาสัตว์ (ค่ามัชฌิม = ๖.๐๐๐) และการแพทย์ (ค่ามัชฌิม = ๕.๖๖๔) สำหรับเรื่องทั่วไป นิสิตคณะนี้มีความสนใจที่จะอ่านหลายเรื่องมากกว่าคณะอื่น ๆ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เรื่องที่มาเป็นอันดับแรกคือ สัตว์ที่น่าสนใจ (ค่ามัชฌิม = ๖.๐๓๘) นิสิตคณะสัตวแพทย์เลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสัตว์มาเป็นอันดับต้น ๆ (การดูแลรักษาสัตว์มาเป็นลำดับที่สอง) เรื่องทั่วไปอีก ๑๑ เรื่องได้แก่ การท่องเที่ยว สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การสำรวจอวกาศ เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน กีฬา ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ นิยายวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์ นิทานเรื่องสั้นและการดู ชีวิตในมหาวิทยาลัย และชีวิตและสิ่งแวดล้อม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบอยู่ระหว่าง .๘๔๔ ถึง ๑.๘๔๔ หัวเรื่องที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำที่สุดคือ เรื่องสัตว์ที่น่าสนใจ และหัวเรื่องที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงที่สุด คือ เรื่องเกี่ยวกับนิยายวิทยาศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๖

ลำดับความสนใจ คำขวัญและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่

นิสิตคณะสัตวแพทย์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจ	คำขวัญ	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๖.๐๓๘	๑.๙๙๙
๒.*	การดูแลรักษาสัตว์	๖.๐๐๐	๑.๐๕๘
๓.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๗๖๕	๑.๖๕๗
๔.	การท่องเที่ยว	๕.๖๕๕	๑.๕๖๘
๕.*	การแพทย์	๕.๖๑๕	๑.๕๒๕
๖.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๕๗๗	๑.๓๒๕
๗.	การสำรวจอวกาศ	๕.๕๓๘	๑.๔๗๖
๘.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๔๖๒	๑.๕๒๕
๘.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๔๖๒	๑.๕๐๓
๑๐.	กีฬา	๕.๔๒๓	๑.๒๗๐
๑๐.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๔๒๓	๑.๖๐๔
๑๒.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๓๘๕	๑.๘๙๙
๑๓.	ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	๕.๓๕๖	๑.๔๙๕
๑๔.	นิทาน เรื่องสั้นและการตูน	๕.๒๓๑	๑.๘๖๑
๑๔.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๒๓๑	๑.๓๖๖
๑๖.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๕.๑๑๕	๑.๕๕๘

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๗.๗ แสดงลำดับเรื่องตามความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานของเรื่องที่นิสิตคณะบัญชีต้องการอ่าน มี ๒ เรื่องที่เป็นเรื่องเฉพาะสาขาวิชา
และ ๑๐ เรื่องที่เป็นเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชาได้แก่ ความก้าวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์ทั่วไป (ค่ามัชฌิม = ๕.๖๐๑) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (ค่า
มัชฌิม = ๕.๕๒๐) เป็นที่น่าสังเกตว่านิสิตคณะนี้ไม่เลือกเรื่องเกี่ยวกับการค้า ซึ่งเป็น
เรื่องเฉพาะสาขาวิชาของคณะบัญชี เรื่องทั่วไปที่นิสิตคณะนี้ต้องการอ่านเป็นอันดับแรก
คือ การท่องเที่ยว (ค่ามัชฌิม = ๖.๑๘๔) และเรื่องสัตว์ที่น่าสนใจ (ค่ามัชฌิม = ๕.๐๖๑)
เป็นอันดับสุดท้ายอีก ๘ เรื่องได้แก่ นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน สิ่งมหัศจรรย์และขนบ
ธรรมเนียมแปลก ๆ เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์
นิยายวิทยาศาสตร์ การสำรวจอวกาศ ชีวิตใหม่หาวิทยาลัย และชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตต้องการอ่านอยู่ระหว่าง ๑.๒๖๔ ถึง ๒.๐๒๔
นิสิตมีความเห็นแตกต่างเรื่องการท่องเที่ยวน้อยที่สุด และมีความเห็นแตกต่างเรื่องนิยาย
วิทยาศาสตร์มากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖๗

ลำดับความสนใจ, คำขวัญและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่

นิสิตคณะบัญชีต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจ	คำขวัญ	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.	การท่องเที่ยว	๖.๑๘๔	๑.๒๖๔
๒.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๙๕๔	๑.๖๗๘
๓.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๘๕๕	๑.๖๑๑
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๗๐๔	๑.๕๒๒
๕.	การบันเทิง ดนตรีและภาพยนตร์	๕.๖๕๔	๑.๕๗๗
๖.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๖๐๑	๑.๖๕๗
๗.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๕๒๐	๑.๕๒๗
๘.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๒๘๔	๒.๐๒๔
๙.	การสำรวจอวกาศ	๕.๑๙๖	๑.๘๖๑
๑๐.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๐๘๑	๑.๗๑๖
๑๑.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๐๖๘	๑.๖๘๕
๑๒.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๐๖๑	๑.๖๕๔

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

นิสิตที่แสดงความสนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาหลายเรื่องที่สุดได้แก่ นิสิต
คณะ เศรษฐศาสตร์ เรื่องเฉพาะสาขาวิชา ๖ เรื่องที่นิสิตต้องการอ่านได้แก่ การค้า
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ ภาษา ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป
และสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ ๑๑ เรื่องที่เหลือ เป็นเรื่องทั่วไปได้แก่ นิทานเรื่อง
สั้นและการ์ตูน เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน การท่องเที่ยว สิ่งมหัศจรรย์และขนบ
ธรรมเนียมแปลก ๆ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ สัตว์ที่
น่าสนใจ ประวัตินักคิดสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต กีฬา ชีวิตในมหาวิทยาลัย และชีวิต
และสิ่งแวดล้อม เรื่องที่นิสิตต้องการอ่านเป็นอันดับแรกได้แก่ นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน
(ค้ำขนิม = ๖.๐๐๐) เรื่องที่นิสิตต้องการอ่านเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ ชีวิตและสิ่ง
แวดล้อม (ค้ำขนิม = ๔.๐๓๔) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ๑๗ เรื่องอยู่ระหว่าง
๑.๔๗๘ ถึง ๑.๙๗๖

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๔

ลำดับความสนใจ คำมีขีดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่มีขีด

คณะเศรษฐศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่มีขีดต้องการอ่าน	คำมีขีด	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	๖.๐๐๐	๑.๖๕๑
๒.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๘๔๘	๑.๕๔๗
๒.	การท่องเที่ยว	๕.๘๔๘	๑.๖๑๓
๔. *	การค้า	๕.๘๔๘	๑.๕๑๗
๕.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๘๓๑	๑.๖๘๓
๖. *	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๗๖๓	๑.๕๗๘
๗.	การบินเหิง ดนตรีและภาพยนตร์	๕.๗๒๘	๑.๖๐๖
๘. *	เศรษฐกิจ	๕.๗๒๘	๑.๕๑๘
๙.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๖๑๐	๑.๖๗๑
๑๐. *	ภาษา	๕.๕๕๘	๑.๖๒๒
๑๑. *	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๕๓๘	๑.๖๗๘
๑๒.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๓๒๒	๑.๖๔๕
๑๓. *	สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์	๕.๒๗๑	๑.๗๗๘
๑๔.	ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต	๕.๒๒๐	๑.๘๔๕
๑๕.	กีฬา	๕.๐๘๕	๑.๖๕๕
๑๕.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๐๘๕	๑.๘๓๖
๑๗.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๕.๐๓๕	๑.๕๓๑

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๗.๕ แสดงลำดับเรื่องตามความสนใจ คำมีขีดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตคณะนิติศาสตร์ต้องการอ่าน มีเรื่องเฉพาะสาขาวิชา ๒ เรื่องที่นิสิตคณะนี้ต้องการอ่านได้แก่ กฎหมาย (คำมีขีด = ๕.๘๕๔) และภาษา (คำมีขีด = ๕.๑๘๔) อีก ๕ เรื่องเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปได้แก่ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ ชีวิตในมหาวิทยาลัย ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ สัตว์ที่น่าสนใจและบทความแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ เรื่องที่นิสิตคณะนี้ต้องการอ่านมากที่สุด คือการท่องเที่ยว (คำมีขีด = ๕.๘๕๑) และเรื่องที่นิสิตต้องการอ่านเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ บทความแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ (คำมีขีด = ๕.๐๐๐) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ๑๑ เรื่องอยู่ระหว่าง ๑.๔๐๐ ถึง ๑.๗๘๓)

ตารางที่ ๗.๕

ลำดับความสนใจ คำมีขีดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตคณะนิติศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่องตามความสนใจ	เรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน	คำมีขีด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑.	การท่องเที่ยว	๕.๘๕๑	๑.๔๘๖
๒.*	กฎหมาย	๕.๘๕๔	๑.๗๘๓
๓.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๘๐๕	๑.๖๖๒
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๘๐๕	๑.๔๐๐
๕.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๗๘๐	๑.๗๑๐
๖.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	๕.๖๕๘	๑.๖๕๒
๗.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๕๓๗	๑.๕๓๔
๘.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๕๓๘	๑.๖๑๓
๙.*	ภาษา	๕.๑๘๔	๑.๖๘๑
๑๐.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๐๘๘	๑.๖๕๘
๑๑.	บทความแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	๕.๐๐๐	๑.๖๕๘

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

นิสิตคณะครุศาสตร์สนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา ๒ เรื่องคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (คำขวัญนิม = ๕.๓๗๑) และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป (คำขวัญนิม = ๕.๓๑๔) เรื่องทั่วไปที่นิสิตคณะนี้ต้องการอ่านมี ๕ เรื่องได้แก่ การท่องเที่ยว นิทาน เรื่องสั้น และการ์ตูน สิ่งมีชีวิตจรรยและขนบธรรมเนียมแปลก ๆ เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ ชีวิตในมหาวิทยาลัย ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ สัตว์ที่น่าสนใจและการสำรวจอวกาศ เช่นเกี่ยวกับนิสิตคณะนี้ศึกษา นิสิตคณะครุศาสตร์ต้องการอ่านเรื่องการท่องเที่ยวเป็นอันดับแรก (คำขวัญนิม = ๖.๑๗๑) เรื่องที่นิสิตคณะนี้สนใจอ่านเป็นอันดับสุดท้ายคือ การสำรวจอวกาศ (คำขวัญนิม = ๕.๑๔๓) ถ้าเปรียบเทียบมาตรฐานของคำตอบเรื่องทีอ่านอยู่ระหว่าง ๑.๕๐๓ ถึง ๑.๘๕๕

ตารางที่ ๗.๑๐

ลำดับความสนใจ คำขวัญนิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที

นิสิตคณะครุศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่องตามความสนใจ	เรื่องทีนิสิตต้องการอ่าน	คำขวัญนิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑.	การท่องเที่ยว	๖.๑๗๑	๑.๕๐๓
๒.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๘๕๕	๑.๕๑๒
๓.	สิ่งมีชีวิตจรรยและขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๘๕๗	๑.๗๑๒
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๗๐๕	๑.๕๘๗
๕.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	๕.๔๗๖	๑.๖๕๔
๖.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๓๗๑	๑.๕๘๕
๗.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๓๑๔	๑.๗๗๒
๘.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๒๔๘	๑.๖๐๔
๙.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๒๑๐	๑.๘๕๕
๑๐.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๑๒๔	๑.๘๓๓
๑๑.	การสำรวจอวกาศ	๕.๑๔๓	๑.๗๖๗

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์เป็นนิสิตที่มีความสนใจอ่านเรื่องทั่วไปมากกว่านิสิตคณะอื่นคือ สนใจอ่านเรื่องทั่วไป ๑๔ เรื่องและเรื่องเฉพาะสาขา ๕ เรื่อง ในเรื่องเฉพาะสาขาริชา ๕ เรื่อง เรื่องเกี่ยวกับสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์มาเป็นอันดับหนึ่ง (ค่ามัชฌิม = ๖.๕๐๐) อีก ๔ เรื่องได้แก่ ภาษา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป และการเมืองและการปกครอง สำหรับเรื่องทั่วไป ๑๔ เรื่องได้แก่ นิทานเรื่องสั้นและการดูน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ การท่องเที่ยว เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ สัตว์ที่น่าสนใจ ชีวิตในมหาวิทยาลัย บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต การสำรวจอวกาศ ธรรมชาติวิทยา และการอนุรักษ์ การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน และกีฬา เรื่องทั่วไปที่นิสิตคณะนิเทศศาสตร์สนใจอ่านมากที่สุดได้แก่ นิทานเรื่องสั้นและการดูน (ค่ามัชฌิม = ๖.๓๕๗) และเรื่องที่สนใจอ่านน้อยที่สุดได้แก่ กีฬา (ค่ามัชฌิม = ๕.๐๐๐) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ๑๕ เรื่อง อยู่ระหว่าง .๕๖๒ ถึง ๑.๕๓๖

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๑๑

ลำดับความสนใจ คำมีขีดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิต
คณะนิเทศศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน	คำมีขีด	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.	สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์	๖.๕๐๐	๐.๙๖๒
๒.	นิทาน เรื่องสั้นและการตูน	๖.๓๕๗	๑.๓๖๗
๓.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๖.๑๐๗	๑.๓๘๗
๔.	การบิน เติ้งดนตรีและภาพยนตร์	๖.๐๐๐	๑.๖๕๖
๕.	การท่องเที่ยว	๕.๙๖๔	๑.๘๓๖
๖.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๘๙๓	๑.๗๙๒
๗.*	ภาษา	๕.๘๒๑	๑.๓๘๕
๘.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๘๑๑	๑.๒๑๕
๙.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๗๕๐	๑.๓๒๓
๑๐.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๖๘๓	๑.๔๔๕
๑๑.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๖๐๗	๑.๒๔๗
๑๒.	บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	๕.๖๐๗	๑.๖๔๑
๑๓.	ประวัติบุคคลสำคัญและ เหตุการณ์ในอดีต	๕.๓๕๗	๑.๖๓๘
๑๔.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๓๒๑	๑.๗๔๕
๑๕.*	การเมืองและการปกครอง	๕.๒๘๖	๑.๒๗๑
๑๖.	การสำรวจอวกาศ	๕.๒๕๐	๑.๔๓๖
๑๗.	ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	๕.๑๗๕	๑.๔๖๗
๑๘.	การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน	๕.๑๔๓	๑.๗๑๕
๑๙.	กีฬา	๕.๐๐๐	๑.๕๖๓

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๗.๑๒ แสดงลำดับเรียงตามความสนใจ คำมีขีดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ต้องการอ่าน นิสิตคณะนี้สนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมทั่วไปเป็นอันดับ หนึ่ง (คำมีขีด = ๖.๕๔๔) แสดงว่านิสิตมีความตั้งใจตอบแบบสอบถามเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอีก ๒ เรื่องที่นิสิตสนใจอ่านคือ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สำหรับเรื่องทั่วไปมี ๗ เรื่อง ได้แก่ สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การท่องเที่ยว นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ การสำรวจอวกาศ นิยายวิทยาศาสตร์และ เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน เรื่องทั่วไปที่นิสิตสนใจอ่านเป็นอันดับแรกได้แก่ สิ่งมหัศจรรย์และขนบ ธรรมเนียมแปลก ๆ (คำมีขีด = ๖.๐๕๔) เรื่องที่นิสิตสนใจอ่านเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ เหตุการณ์ สำคัญในโลกปัจจุบัน (คำมีขีด = ๕.๑๕๖) ค่าการกระจายของคำตอบ ๑๐ เรื่องอยู่ระหว่าง ๑.๑๓๒ ถึง ๒.๒๑๐ นิสิตมีความสนใจแตกต่างกันน้อยที่สุดในเรื่องสถาปัตยกรรมทั่วไป และแตกต่างกันมากที่สุด ในเรื่องนิยายวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ๗.๑๒

ลำดับความสนใจ คำมีขีดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เรื่องที่ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับ เรื่องตามความสนใจ	เรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน	คำมีขีด	ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑.*	สถาปัตยกรรมทั่วไป	๖.๕๔๔	๑.๑๓๒
๒.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลกๆ	๖.๐๕๔	๑.๔๔๕
๓.	การท่องเที่ยว	๕.๙๓๘	๑.๑๓๕
๔.	นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๘๔๕	๑.๖๒๙
๕.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	๕.๘๔๔	๑.๕๔๗
๕.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๘๔๔	๑.๖๘๗
๗.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๖๕๖	๑.๕๓๗
๘.	การสำรวจอวกาศ	๕.๕๖๓	๑.๗๕๕
๙.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๒๑๙	๒.๒๑๐
๑๐.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๑๕๖	๑.๙๓๖

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ เป็นนิสิตที่มีความสนใจอ่านภาษาอังกฤษหลายเรื่องเป็นอันดับ
ที่ ๒ รองจากนิสิตคณะนิติศาสตร์ ใน ๑๘ เรื่องมี ๔ เรื่องที่เป็นเรื่องเฉพาะสาขาวิชา
และ ๑๓ เรื่องที่เป็นเรื่องทั่วไป ทั้ง ๔ เรื่องได้แก่ สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์
ภาษา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การค้า และการเมืองและการปกครอง เรื่อง
การเมืองและการปกครอง เป็นเรื่องเฉพาะสาขาวิชา เรื่องสุดท้ายที่นิสิตคณะรัฐศาสตร์สนใจ
อ่าน สำหรับเรื่องทั่วไป ๑๓ เรื่องได้แก่ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการดู
สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน การบันเทิง
ดนตรีและภาพยนตร์ ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ การสำรวจอวกาศ กีฬา ประวัติบุคคล
สำคัญและเหตุการณ์ในอดีต ชีวิตในมหาวิทยาลัย สัตว์ที่น่าสนใจ นิยายวิทยาศาสตร์
และชีวิตและสิ่งแวดล้อม เรื่องการท่องเที่ยวมาเป็นอันดับแรก (ค่ามัธยิม = ๖.๑๓๘)
และชีวิตและสิ่งแวดล้อมมาเป็นอันดับสุดท้าย (ค่ามัธยิม = ๔.๐๒๔) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของ ๑๘ เรื่องอยู่ระหว่าง ๑.๕๕๗ ถึง ๒.๐๒๔ นิสิตมีความแตกต่างในเรื่องความ
สนใจที่จะอ่านเรื่องสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์น้อยที่สุด และแตกต่างกันมากที่สุด
ในเรื่องนิยายวิทยาศาสตร์ ตารางที่ ๓.๑๓ แสดงลำดับความสนใจ ค่ามัธยิมและค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตคณะรัฐศาสตร์ต้องการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๑๓

ลำดับความสนใจ ค่าลิขสิทธิ์และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่
นิสิตคณะรัฐศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน	ค่าลิขสิทธิ์	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
๑.	การท่องเที่ยว	๖.๑๓๘	๑.๔๙๐
๒.	นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน	๖.๑๑๓	๑.๖๐๗
๓.	สิ่งมีชีวิตขรรค์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๙๖๓	๑.๖๑๐
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๘๖๓	๑.๔๙๙
๕.	การบินเหิง คนตรีและภาพยนตร์	๕.๖๒๕	๑.๖๕๖
๖. *	สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์	๕.๕๖๓	๑.๔๕๗
๗.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๔๑๓	๑.๗๐๔
๘.	การสำรวจอวกาศ	๕.๓๖๓	๑.๖๒๕
๙. *	ภาษา	๕.๓๒๕	๑.๕๘๙
๑๐. *	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๒๐๐	๑.๗๖๘
๑๑. *	การค้า	๕.๒๐๐	๑.๖๗๒
๑๒.	กีฬา	๕.๑๗๕	๑.๕๙๗
๑๓.	ประวัติบุคคลสำคัญและ เหตุการณ์ในอดีต	๕.๑๒๕	๑.๖๓๓
๑๔. *	การเมืองและการปกครอง	๕.๐๗๕	๒.๐๑๑
๑๕.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๐๖๓	๑.๗๙๖
๑๕.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๐๖๓	๑.๙๐๕
๑๗.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๐๕๐	๒.๐๒๕
๑๘.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๕.๐๒๕	๑.๖๙๖

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

นิสิตคณะอักษรศาสตร์มีความสนใจอ่านเรื่องทั่วไปพอ ๆ กับนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ มีทั้งหมด ๑๔ เรื่อง ได้แก่ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ สัตว์ที่น่าสนใจ ชีวิตในมหาวิทยาลัย การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน การสำรวจอวกาศ ชีวิตและสิ่งแวดล้อมและอาหาร เรื่องการท่องเที่ยวมาเป็นอันดับแรก (ค่ามัชฌิม = ๖.๕๖๐) และเรื่องอาหารมาเป็นอันดับสุดท้าย (ค่ามัชฌิม = ๕.๒๖๒) มีเรื่องเฉพาะสาขาวิชา ๔ เรื่องที่นิสิตคณะนี้สนใจอ่าน ได้แก่ ภาษาสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป การที่นิสิตอักษรศาสตร์เลือก ภาษา เป็นอันดับแรกของเรื่องเฉพาะสาขาวิชา (ค่ามัชฌิม = ๖.๒๕๔) แสดงถึงความตั้งใจตอบแบบสอบถามของนิสิต คำเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบทั้ง ๑๔ เรื่องอยู่ระหว่าง ๑.๐๕๒ ถึง ๑.๗๗๔ ตารางที่ ๗.๑๔ แสดงลำดับเรื่องตามความสนใจ ค่ามัชฌิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่นิสิตคณะอักษรศาสตร์ต้องการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗.๑๔

ลำดับความสนใจ คำมีชดิมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องที่น่าสนใจ

คณะอักษรศาสตร์ต้องการอ่าน

ลำดับเรื่องตามความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจต้องการอ่าน	คำมีชดิม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑.	การชั่งเทียบ	๖.๕๖๐	๑.๒๖๘
๒.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	๖.๒๘๖	๑.๕๓๐
๓.*	ภาษา	๖.๒๕๔	๑.๐๘๒
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๖.๑๔๓	๑.๒๖๘
๕.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลกๆ	๕.๘๘๔	๑.๗๗๔
๖.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	๕.๘๗๓	๑.๕๒๐
๗.	ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต	๕.๘๗๓	๑.๕๐๘
๘.*	สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์	๕.๘๒๕	๑.๕๕๕
๙.	บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	๕.๗๓๐	๑.๓๔๗
๑๐.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๖๓๕	๑.๖๕๕
๑๑.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๖๐๓	๑.๕๕๑
๑๒.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๕๗๖	๑.๓๕๐
๑๓.	การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน	๕.๕๑๓	๑.๖๕๑
๑๔.	การสำรวจอวกาศ	๕.๓๑๗	๑.๖๖๔
๑๕.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๓๐๒	๑.๕๕๕
๑๖.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๕.๓๐๒	๑.๕๒๑
๑๗.	อาหาร	๕.๒๒๖	๑.๖๘๕
๑๘.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๑๕๕	๑.๖๖๘

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๔.๑ แสดงลำดับความสนใจของเรื่องที่มีนิตยสารกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์
ต้องการอ่าน กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์หมายถึง คณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ ใน ๑๔ เรื่อง
ที่เป็นเรื่องทั่วไปมี ๖ เรื่องที่มีนิตยสาร ๖ คณะต้องการอ่านได้แก่ สิ่งมหัศจรรย์และขนบ
ธรรมเนียมแปลก ๆ การท่องเที่ยว การสำรวจอวกาศ นิยายวิทยาศาสตร์ นิทาน
เรื่องสั้นและการดู และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน และใน ๑๓ เรื่องที่เป็นเรื่อง
เฉพาะสาขาวิชา มี ๒ เรื่องที่มีนิตยสาร ๖ คณะสนใจอ่านคือ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
ทั่วไปและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สำหรับเรื่องการแพทย์มีนิตยสาร ๔ คณะสนใจ
อ่านคือคณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และสัตวแพทย์ ถึงแม้มีนิตยสาร
ทันตแพทยศาสตร์ไม่สนใจอ่าน เรื่องการแพทย์ แต่คำมีขณิมของคำตอบข้อนี้ค่อนข้างสูง
เท่ากับ ๔.๕๐๐ (ข้อมูลนี้ไม่ได้ให้ไว้ในตาราง) ส่วนเรื่องยาและสมุนไพรมีคณะ
แพทยศาสตร์และเกษตรศาสตร์เพียง ๒ คณะที่ต้องการอ่าน เรื่องการดูแลสุขภาพสัตว์ มี
นิตยสารสัตวแพทยศาสตร์เพียงคณะเดียวที่ต้องการอ่าน สำหรับเรื่องทั่วไปมี ๖ เรื่อง
ที่มีนิตยสาร ๓ - ๔ คณะสนใจอ่านได้แก่ กีฬา สัตว์ที่น่าสนใจ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์
ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์ และชีวิตในมหาวิทยาลัย มีเรื่องทั่วไป ๒ เรื่องที่มีนิตยสาร
๒ คณะสนใจอ่านได้แก่ เรื่อง ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ และชีวิตและสิ่งแวดล้อม สำหรับ
เรื่องจิตวิทยามีนิตยสารวิทยาศาสตร์เพียงคณะเดียวที่สนใจอ่าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕.๑

ลำดับความสนใจของเรื่องที่มีลิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่าน

เรื่องตามความสนใจของกลุ่มคณะ	หัวเรื่องที่มีลิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ต้องการอ่าน	กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์**						จำนวนคณะที่เลือก
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	
๑.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	x	x	x	x	x	x	๖
๒.	สิ่งมีชีวิตจรรยและขนบธรรมเนียมแปลกๆ	x	x	x	x	x	x	๖
๓.	การท่องเที่ยว	x	x	x	x	x	x	๖
๔.	การสำรวจอวกาศ	x	x	x	x	x	x	๖
๕.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	x	x	x	x	x	x	๖
๖.	นิยายวิทยาศาสตร์	x	x	x	x	x	x	๖
๗.	นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน	x	x	x	x	x	x	๖
๘.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	x	x	x	x	x	x	๖
๙.*	การแพทย์	x	-	x	x	-	x	๔
๑๐.	กีฬา	-	x	x	-	x	x	๔
๑๑.	สัตว์ที่น่าสนใจ	x	-	x	-	-	x	๓
๑๒.	การบิน เติ้งคนตรีและภาพยนตร์	x	x	x	-	-	-	๓
๑๓.	ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	x	-	x	-	-	x	๓
๑๔.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	x	-	-	x	-	x	๓
๑๕.*	ยาและสมุนไพร	-	-	x	x	-	-	๒
๑๖.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	-	-	x	-	-	x	๒
๑๗.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	x	-	-	-	-	x	๒
๑๘.	จิตวิทยาทั่วไป	x	-	-	-	-	-	๑
๑๙.*	การดูแลรักษาสัตว์	-	-	-	-	-	x	๑

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา **๑ คณะวิทยาศาสตร์ ๒ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ๓ คณะแพทยศาสตร์
 ๔ = คณะเภสัชศาสตร์ ๕ = คณะทันตแพทยศาสตร์ ๖ = คณะสัตวแพทยศาสตร์

ตารางที่ ๘.๒ แสดงลำดับความสนใจของเรื่องที่มีนิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ -
มนุษยศาสตร์ต้องการอ่าน กลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ได้แก่คณะปรัชญา เศรษฐศาสตร์
นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์
ใน ๑๔ เรื่องที่เป็นเรื่องทั่วไป ๔ เรื่องที่มีนิตทั้ง ๔ คณะต้องการอ่านได้แก่ เรื่อง
สิ่งมีชีวิตและขนบธรรมเนียมแปลก ๆ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการดู
เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน และการบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ ๓ เรื่องที่มีนิต ๗
คณะสนใจอ่านได้แก่ สัตว์ที่น่าสนใจ ชีวิตในมหาวิทยาลัย และชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ
มี ๑ เรื่องที่มีนิต ๖ คณะต้องการอ่านได้แก่ การสำรวจอวกาศ ๑ เรื่องที่ ๔ คณะต้องการ
อ่านได้แก่ เรื่องประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต ๔ เรื่องที่ ๓ คณะสนใจอ่าน
ได้แก่ นิยายวิทยาศาสตร์ ชีวิตและสิ่งแวดล้อม กีฬา และบทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ
๑ เรื่องที่ ๒ คณะต้องการอ่านได้แก่ เรื่องการแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน และ
๒ เรื่องที่มีนิตเพียงคณะเดียวสนใจอ่านได้แก่ เรื่องอาหารและธรรมชาติวิทยาและ
การอนุรักษ์

สำหรับเรื่องเฉพาะสาขาวิชา มีเพียงเรื่องเดียวที่มีนิต ๗ คณะสนใจอ่านได้แก่
เรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มี ๑ เรื่องที่มีนิต ๖ คณะต้องการอ่านได้แก่เรื่อง
ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป ๑ เรื่องที่มีนิต ๕ คณะต้องการอ่านได้แก่เรื่อง
เกี่ยวกับภาษา ๑ เรื่องที่ ๔ คณะสนใจอ่านคือ สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ เรื่อง
ที่ ๓ คณะต้องการอ่านคือ การเมืองและการปกครอง เรื่องการค้ามี ๒ คณะที่สนใจอ่าน
เรื่องที่มีเพียงคณะเดียวสนใจอ่านได้แก่ สถาปัตยกรรม กฎหมายและเศรษฐกิจ เพราะ
ฉะนั้นเรื่องเฉพาะสาขาวิชา ๑๓ เรื่องมี ๔ เรื่องที่มีนิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์
สนใจที่จะอ่าน แต่ความสนใจแตกต่างกันไปแล้วแต่คณะที่มีนิตกำลังศึกษาอยู่

ตารางที่ ๘.๒

ลำดับความสนใจของ เรื่องที่นิสิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ต้องการอ่าน

เรื่องตามความสนใจของกลุ่มคณะ	หัวข้อเรื่องที่น่าสนใจของกลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ต้องการอ่าน	กลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์**								จำนวนคณะที่เลือก
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	
๑.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลกๆ	X	X	X	X	X	X	X	X	๘
๒.	การท่องเที่ยว	X	X	X	X	X	X	X	X	๘
๓.	นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน	X	X	X	X	X	X	X	X	๘
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	X	X	X	X	X	X	X	X	๘
๕.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	X	X	X	X	X	X	X	X	๘
๖.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	X	X	-	X	X	X	X	X	๗
๗.	สัตว์ที่น่าสนใจ	X	X	X	X	X	-	X	X	๗
๘.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	X	X	X	X	X	-	X	X	๗
๙.	ชีวิตของคนอาชีพต่าง ๆ	X	X	X	X	X	-	X	X	๗
๑๐.	การสำรวจอวกาศ	X	-	-	X	X	X	X	X	๖
๑๑.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	X	X	-	X	X	X	-	X	๖
๑๒.*	ภาษา	-	X	X	-	X	-	X	X	๕
๑๓.*	สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์	-	X	-	-	X	-	X	X	๕
๑๔.	ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต	-	X	-	-	X	-	X	X	๕
๑๕.	นิยายวิทยาศาสตร์	X	-	-	-	-	X	X	-	๓
๑๖.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	-	X	-	-	-	-	X	X	๓
๑๗.	กีฬา	-	X	-	-	X	-	X	-	๓
๑๘.*	บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	-	-	X	-	X	-	-	X	๓
๑๙.	การเมืองและการปกครอง	-	-	-	-	X	-	X	-	๒
๒๐.*	การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน	-	-	-	-	X	-	-	X	๒
๒๑.*	การค้า	-	X	-	-	-	-	X	-	๒
๒๒.*	สถาปัตยกรรม	-	-	-	-	-	X	-	-	๑
๒๓.	อาหาร	-	-	-	-	-	-	-	X	๑
๒๔.*	ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	-	-	-	-	X	-	-	-	๑
๒๕.*	กฎหมาย	-	-	X	-	-	-	-	-	๑
๒๖.	เศรษฐกิจ	-	X	-	-	-	-	-	-	๑

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา ** ๑ = คณะบัญชี ๒ = คณะเศรษฐศาสตร์ ๓ = คณะนิติศาสตร์
 ๔ = คณะครุศาสตร์ ๕ = คณะนิเทศศาสตร์ ๖ = คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ๗ = คณะรัฐศาสตร์
 ๘ = คณะอักษรศาสตร์

ตารางที่ ๘.๓ แสดงลำดับความสนใจของเรื่องที่เกิดชั้นปีที่ ๑ ทุกคณะต้องการ
อ่านหัวเรื่องทั้งหมด ๓๒ หัวเรื่องมีเพียง ๒ หัวเรื่องเท่านั้นที่ไม่มีผลิตคณะใดมีความสนใจ
ต้องการอ่าน มีเรื่องที่เป็นเรื่องทั่วไป ๑ เรื่องคือ ประชญาและค่านิยม และเรื่อง
เฉพาะสาขาวิชา ๑ เรื่องคือ การศึกษา อีก ๓๐ หัวเรื่องที่เหลือเป็นเรื่องทั่วไป
๑๘ เรื่องและเรื่องเฉพาะสาขาวิชา ๑๒ เรื่อง สำหรับเรื่องทั่วไปมี ๕ เรื่อง
ที่ผลิตทุกคณะต้องการอ่านได้แก่เรื่อง การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการดู
สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน มี ๑
เรื่องที่ ๑๒ คณะต้องการอ่านคือ เรื่องการสำรวจอวกาศ ๑๑ คณะต้องการอ่านเรื่อง
การบินเหิงคนตรีและภาพยนตร์ ๑๐ คณะต้องการอ่านเรื่องสัตว์ที่น่าสนใจและชีวิต
ในมหาวิทยาลัย ๕ คณะสนใจอ่าน นิยายวิทยาศาสตร์และชีวิตคนอาชีพต่าง ๆ ๖
คณะต้องการอ่านเรื่อง กีฬา ๕ คณะต้องการอ่านชีวิตและสิ่งแวดล้อม ๔ คณะ
ต้องการอ่าน ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์ และประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ใน
อดีต ๓ คณะสนใจอ่านบทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ ๒ คณะต้องการอ่าน
การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน สำหรับเรื่องจิตวิทยาทั่วไป และอาหารมีเพียงคณะ
เดียวที่ต้องการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘.๓

ลำดับความสนใจของเรื่องที่มีสิทธิ์ขึ้นปีที่ ๑ ต้องการอ่าน คำมีขณิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ
จำนวนคณะที่เลือก

ลำดับ เรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่มีสิทธิ์ต้องการอ่าน	คำมีขณิม	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวนคณะ ที่เลือก
๑.	การท่องเที่ยว	๕.๕๗๕	๑.๕๒๓	๑๔
๒.	นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน	๕.๘๖๒	๑.๗๐๐	๑๔
๓.	สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ	๕.๘๕๐	๑.๖๔๖	๑๔
๔.	เหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน	๕.๖๕๐	๑.๕๘๗	๑๔
๕.*	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๕.๖๒๓	๑.๔๘๘	๑๓
๖.*	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๕.๕๓๖	๑.๖๔๕	๑๒
๗.	การสำรวจอวกาศ	๕.๔๓๑	๑.๗๓๒	๑๒
๘.	การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์	๕.๔๙๓	๑.๖๙๒	๑๑
๙.	สัตว์ที่น่าสนใจ	๕.๒๑๙	๑.๖๔๓	๑๐
๑๐.	ชีวิตในมหาวิทยาลัย	๕.๑๓๓	๑.๗๒๑	๑๐
๑๑.	นิยายวิทยาศาสตร์	๕.๒๔๔	๑.๘๗๔	๙
๑๒.	ชีวิตคนอาชีพต่าง ๆ	๕.๐๘๗	๑.๗๗๔	๙
๑๓.	กีฬา	๕.๙๗๑	๑.๖๐๘	๖
๑๔.	ชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๔.๙๕๒	๑.๖๒๘	๕
๑๕.*	ภาษา	๔.๘๓๗	๑.๘๗๔	๕

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๘.๓ (ต่อ)

ลำดับ เรื่อง ตามความสนใจ	เรื่องที่น่าสนใจ	ค่าลิขสิทธิ์	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	จำนวนคณะ ที่เลือก
๑๖.*	การแพทย์	๔.๔๔๔	๒.๐๔๔	๔
๑๗.	ธรรมชาติริทยาและการอนุรักษ์	๔.๗๖๒	๑.๗๗๒	๔
๑๘.*	สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์	๔.๗๐๓	๑.๘๒๗	๔
๑๙.	ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต	๔.๗๔๘	๑.๘๒๖	๔
๒๐.	บทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	๔.๗๓๑	๑.๘๐๔	๓
๒๑.*	ยาและสมุนไพร	๔.๓๐๒	๑.๔๗๑	๒
๒๒.*	การเมืองและการปกครอง	๔.๒๑๒	๒.๐๘๗	๒
๒๓.	การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน	๔.๑๔๔	๑.๔๖๖	๒
๒๔.*	การค้า	๔.๖๑๔	๑.๔๑๔	๑
๒๕.*	สถาปัตยกรรม	๔.๒๐๖	๑.๔๔๑	๑
๒๖.	จิตวิทยาทั่วไป	๔.๕๖๐	๑.๔๔๔	๑
๒๗.	อาหาร	๔.๔๐๗	๑.๔๔๓	๑
๒๘.*	การดูแลรักษาสัตว์	๔.๒๘๗	๑.๗๘๕	๑
๒๙.*	กฎหมาย	๔.๓๓๐	๑.๔๔๔	๑
๓๐.*	เศรษฐกิจ	๔.๑๕๓	๒.๐๑๗	๑
๓๑.*	การศึกษา	๔.๐๒๘	๑.๘๗๔	๑
๓๒.	ปรัชญาและค่านิยม	๔.๐๓๒	๒.๐๔๔	-

* เรื่องเฉพาะสาขาวิชา

สำหรับเรื่องเฉพาะสาขามี ๑๓ คณะที่สนใจอ่าน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และ ๑๒ คณะสนใจอ่าน ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มวิทยาศาสตร์ เลือก ๒ หัวเรื่องนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็น เรื่องที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตมี ๕ คณะที่สนใจอ่าน เรื่องเกี่ยวกับภาษา ๔ คณะที่สนใจการแพทย์ และสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ ๒ คณะสนใจเรื่องยาและสมุนไพร การเมืองและการปกครองและการค้า เรื่องที่มีเพียงคณะเดียวสนใจอ่านได้แก่ สถาปัตยกรรม การดูแลรักษาสัตว์ กฎหมายและเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ห้วงสมมุติฐานข้อที่ ๑ อาจสรุปได้ดังนี้

๑. นิสิตทั้ง ๑๔ คณะที่ตอบแบบสอบถามมีความตั้งใจตอบแบบสอบถาม เพราะมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่อนข้างสูง มีเพียงคณะเดียวที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า .๗๒๑ นอกจากนี้จากการที่นิสิตแต่ละคณะ เลือก เรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับคณะที่ตนศึกษา เป็นเครื่องแสดงความตั้งใจในการทำแบบสอบถามของนิสิตด้วยยกเว้น ๓ คณะคือ ทันตแพทยศาสตร์ บัญชี และครุศาสตร์ อย่างไรก็ตามคำมัชฌิม เรื่องการแพทย์ที่นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ตอบ และคำมัชฌิม เรื่องการค้าที่นิสิตคณะบัญชีตอบเกี่ยวข้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (คำมัชฌิมของเรื่องการแพทย์ = ๔.๕๐๔ และคำมัชฌิม เรื่องการค้า = ๔.๕๔๔) มีนิสิตคณะครุศาสตร์เพียงคณะเดียวที่คำมัชฌิมของคำตอบ เรื่องการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มาก (คำมัชฌิมของเรื่องการศึกษา = ๔.๑๘๑)

๒. นิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่างๆของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสนใจต้องการอ่านเรื่องทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามมี ๔ หัวเรื่องที่นิสิตทุกคณะสนใจอ่านได้แก่ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน สำหรับเรื่องอื่น ๆ แตกต่างไปตามแต่ละคณะ มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่ไม่มีคณะใดสนใจอ่าน คือ เรื่องปรัชญาและค่านิยม (คำมัชฌิมรวม = ๔.๐๓๒)

๓. นิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสนใจต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่เหมือนกันใน ๑๓ เรื่องมี ๔ เรื่องที่เป็นเรื่องเฉพาะของกลุ่มวิทยาศาสตร์คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป การแพทย์ ยาและสมุนไพร และการดูแลรักษาสัตว์ มี ๒ เรื่องแรกก็นิสิตกลุ่มสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์สนใจอ่านสำหรับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาของกลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์มี ๘ เรื่องได้แก่ ภาษา สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ การเมืองและการปกครอง การค้า สถาปัตยกรรม กฎหมาย เศรษฐกิจและการศึกษา มีเพียงเรื่องเดียวที่ไม่มีคณะใดสนใจที่จะอ่านคือ การศึกษา จำนวนคณะที่เลือกแต่ละหัวเรื่องแตกต่างกันไปตามความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ ไม่มีคณะใดในกลุ่มวิทยาศาสตร์สนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาของกลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์

ในการตอบสมมุติฐานข้อที่ ๒ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อที่อ่าน และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวนิสิต กับความสามารถในการอ่านและการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจะรายงานเป็น ๓ ตอนคือ

- ตอนที่ ๑ ความสัมพันธ์ขั้นต้นของตัวแปรต่าง ๆ
- ตอนที่ ๒ ความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระกับคะแนนการอ่าน
- ตอนที่ ๓ ความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระกับคะแนนการฟัง-การพูด

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ : ความสัมพันธ์ขั้นต้นของตัวแปรต่าง ๆ

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ๔.๑

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๖๓๘***	.๐๓๘	-.๐๐๐	-.๐๔๓	.๐๐๓
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๑๐๗	-.๑๐๘	-.๐๐๒	.๐๑๘
๓. เพศ			๑.๐๐๐	-.๐๓๑	.๑๓๐	-.๐๖๘
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๐๘๑	.๑๕๘
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๕๔๙***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๑๐๘

เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๐๑ กับเรื่องเฉพาะสาขาวิชา อธิบายได้ประมาณ ๔๑ % ($r = .๖๓๘$) แสดงว่านิสิตคณะวิทยาศาสตร์ที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปจะชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วย จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์เลยกับเรื่องทั่วไป ($r = -.๐๐๐$) คะแนนการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๓๐ % ($r = .๕๔๙$) ตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญ

นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่สนใจอ่านเรื่องทั่วไปจะชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วย เช่นเดียวกับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ อธิบายได้ ๓๗ % ($r = .๖๑๐$) นิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไป จะทำคะแนนการอ่านและการฟัง-การพูดที่ดีด้วย อธิบายได้ ๑๐ % และ ๘ % ตามลำดับ ($r = .๓๑๒$ และ $.๒๕๔$) เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ กับคะแนนการฟัง-การพูด อธิบายได้ ๘ % ($r = .๒๘๔$) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีก็จะทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดี ด้วย มีความสัมพันธ์กัน ๒๘ % ($r = .๕๓๑$) ตัวแปรอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับนิสิตกลุ่มนี้

ตารางที่ ๔.๒

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๖๑๐ ***	.๑๑๔	-.๑๐๑	.๓๑๒ ***	.๒๕๔ **
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	.๐๒๔	-.๑๐๕	.๑๒๘	.๐๘๔
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๐๖๗	.๑๗๒	.๒๘๔ **
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๐๕๗	.๑๘๒
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๕๓๑ ***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๑๐๓

ตารางที่ ๔.๓ แสดงความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่าน และคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ ความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไปกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๐๑ อธิบายได้ ๒๗ % ($r = .๕๒๔$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางลบกับเพศ อธิบายได้ ๔ % ($r = -.๒๙๒$) สำหรับความสนใจที่จะอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีจะทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีด้วย อธิบายได้ ๒๓ % ($r = .๔๗๘$) หัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔.๓

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๕๒๔***	-.๑๔๑	.๑๙๓	.๑๑๙	.๐๒๒
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๒๙๒**	-.๐๗๒	.๐๒๗	-.๐๙๖
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๐๑๕	-.๑๕๑	.๑๕๑
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	-.๐๑๙	.๒๒๓
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๔๗๘***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๒๕

สำหรับนิสิตคณะ เกษตรศาสตร์ เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ เรื่องเฉพาะ สาขาวิชา อธิบายได้ ๒๐ % ($r = .๔๕๒$) และมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ อธิบายได้ ๘ % ($r = .๒๘๘$) กับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๑๒ % ($r = .๓๕๓$) และกับ คะแนนการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๑๑ % ($r = .๓๓๔$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ เพศ แสดงว่านิสิตที่สนใจอ่าน เรื่องทั่วไปจะสนใจอ่าน เรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วย นิสิตที่เรียน ภาษาอังกฤษมานานจะชอบอ่าน เรื่องทั่วไป และนิสิตที่ชอบอ่าน เรื่องทั่วไปจะทำคะแนนการอ่าน และคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีด้วย นิสิตชายและนิสิตหญิงไม่แตกต่างกันมากนัก ในด้านความสนใจ ที่จะอ่าน เรื่องทั่วไป คะแนนการอ่านนอกจากจะมีความสัมพันธ์กับ เรื่องทั่วไปยังมีความสัมพันธ์กับ เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ เพศมีความสัมพันธ์กับการอ่าน อธิบายได้ ๑๐ % ($r = .๓๒๒$) และนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษมานานกว่าจะทำคะแนนการอ่านได้ดีกว่าด้วยอธิบายได้ ๒๐ % ($r = .๔๔๑$) คะแนนการฟัง-การพูดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่าน ๑๖ % ($r = .๔๐๔$) กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ๑๐ % ($r = .๓๐๘$) และกับความสนใจที่จะ อ่านเรื่องทั่วไป ๑๑ % ($r = .๓๓๔$) แสดงว่านิสิตที่ทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีมักจะเรียน ภาษาอังกฤษมานานและสนใจอ่านภาษาอังกฤษเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่มีความ สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญเลยกับเพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษและคะแนนการฟัง-การพูด แต่ มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างสมบูรณ์กับคะแนนการอ่าน ($r = -.๑๐๐$) แสดงว่านิสิตที่ทำ คะแนนการอ่านดีไม่สนใจอ่าน เรื่องเฉพาะสาขาวิชาเลย หรือนิสิตที่ชอบอ่าน เรื่องเฉพาะสาขา วิชาได้คะแนนการอ่านไม่ดี

ตารางที่ ๔.๔

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะ เกษัตริศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๔๔๒ ***	.๒๕๕	.๒๘๙ *	.๓๕๓ **	.๓๓๕ **
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๑๐๕	.๐๗๒	-.๐๐๐	-.๑๘๐
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๒๒๗	.๓๒๒ *	.๒๓๑
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๔๕๑ ***	.๓๐๙ *
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๔๐๕ **
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๕๒

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษา
อังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง - การพูดของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ แสดง
ไว้ในตารางที่ ๔.๔

ตารางที่ ๔.๕

ความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๔๔๔*	.๒๐๘	-.๐๒๗	.๐๗๓	-.๑๙๔
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	.๓๒๔	-.๑๔๔	.๓๓๙	.๓๒๖
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๓๓๘	* .๔๓๐	.๒๑๐
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	-.๐๘๐	.๑๑๒
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	** .๕๓๖
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๑๔

เช่นเดียวกับนิสิตคณะอื่น ๆ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปจะชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วยอธิบายได้ ๒๐% ($r = .๔๔๔$) เพศมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีจะทำคะแนนการฟัง-การพูดดีด้วยอธิบายได้ ๒๙% ($r = .๕๓๖$) สำหรับตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปี ที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ นิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปจะชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วยอธิบายได้ ๒๔ % ($r = .๔๕๐$) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางลบกับความสนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๒๖. % ($r = -.๔๑๓$) แสดงว่านิสิตที่ไม่ชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอาจจะเรียนภาษาอังกฤษมานาน หรือนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษไม่นานชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษและคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๑๗ % และ ๑๖ % ตามลำดับ ($r = .๔๐๕$ และ $.๔๐๑$) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีจะทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีด้วยอธิบายได้ ๔๑ % ($r = .๖๔๔$) เป็นที่น่าสังเกตว่าความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชา กับเพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษคะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดเป็นค่าลบหมด ส่วนจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่าน และคะแนนการฟัง-การพูดแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๔.๖

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๔๕๐**	-.๐๘๑	-.๓๖๒	-.๑๐๔	-.๑๗๐
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๒๔๕	-.๕๑๓**	-.๐๕๓	-.๐๐๕
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๔๐๕*	.๔๐๑*	.๒๕๐
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๒๖๕	.๑๒๗
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๖๔๔***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๒๒

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๔.๗

ตารางที่ ๘.๗

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะบัญชี

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๖๔๐ ***	.๑๙๗ **	.๐๔๔	.๒๒๓ **	.๑๕๗
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	.๐๒๒	.๐๔๙	.๐๘๙	.๐๓๓
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๑๙๔ *	.๒๙๖ ***	.๒๑๔ **
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๒๙๓ **	.๑๙๙ *
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๕๓๕ ***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๘๘

เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๐๑ กับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๔๑ % ($r = .๖๔๐$) แสดงว่านิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปจะชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วย เพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจอ่านเรื่องทั่วไปอธิบายได้ประมาณ ๔ % ($r = .๑๙๗$) มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ ๔ % ($r = .๑๙๔$) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านและการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๙ % และ ๕ % ตามลำดับ ($r = .๒๙๖$ และ $.๒๑๔$) นิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปและเรียนภาษาอังกฤษมานานจะทว่าคะแนนการอ่านได้ดีด้วย ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไปกับคะแนนการอ่าน เท่ากับ .๒๒๓ (๕ %) และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับคะแนนการอ่านเท่ากับ .๒๙๓ (๕ %) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีจะทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีด้วย อธิบายได้ ๒๙ % ($r = .๕๓๕$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์

ตารางที่ ๔.๘

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน การฟัง-การพูดของนิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๗๑๐ ***	-.๐๙๘	-.๑๑๐	-.๑๔๘	-.๓๒๑ **
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๓๕๓ **	-.๐๘๕	.๐๐๓	-.๐๖๑
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๑๖๕	-.๑๑๙	-.๑๒๕
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๒๑๕	.๑๔๖
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๔๔๔ ***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๔๔

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาของคณะนี้สูงกว่าของคณะอื่นอธิบายได้ ๕๐ % (r = .๗๑๐) แสดงว่านิสิตที่สนใจอ่านเรื่องทั่วไปจะสนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วย เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางลบกับคะแนนการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๑๐ % (r = -.๓๒๑) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนการอ่าน เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางลบกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๑๒ % (r = -.๓๕๓) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีจะทำคะแนนการฟังการพูดได้ดีด้วย อธิบายได้ ๒๐ % (r = .๔๔๔) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่าน และคะแนนการฟัง-การพูด

สำหรับคณะนิติศาสตร์ เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๑๐ % ($r = .๓๑๐$) เพศมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๑๔ % ($r = .๔๓๑$) ค่าสหสัมพันธ์คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์สูงกว่าคณะอื่น ๆ อธิบายได้ ๕๔ % ($r = .๗๓๒$) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีจะทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีด้วย หรือนิสิตที่ทำคะแนนการอ่านไม่ดีจะทำคะแนนการฟัง-การพูดไม่ดีด้วย เช่นเดียวกัน ตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔.๘

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๓๑๐*	.๐๒๐	-.๐๐๕	.๐๓๗	.๐๙๓
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๐๒๔	-.๐๑๔	.๒๔๘	.๑๐๒
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๒๒๔	.๔๓๑**	.๒๓๒
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	-.๐๕๗	.๐๗๘
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๗๓๒**
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๓๔

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะครุศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๔.๑๐

ตารางที่ ๙.๑๐

ความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะครุศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๖๓๔ ^{***}	-.๑๑๖	-.๑๐๕	-.๑๑๒	-.๑๘๗ [*]
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๒๑๕ [*]	-.๑๔๙	-.๑๘๔ [*]	-.๑๖๑
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๒๒๕ [*]	.๓๓๒ ^{***}	.๑๕๘
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๒๘๓ ^{**}	.๒๕๙ ^{**}
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๔๕๓ ^{***}
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๑๐๑

นิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปจะชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาด้วย อธิบายได้ ๔๐ % ($r = .๖๓๔$) เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาในทางลบอธิบายได้ ๕ % ($r = -.๒๑๕$) และมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ ๕ % ($r = .๒๒๕$) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๑๑ % ($r = .๓๓๒$) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีมักเรียนภาษาอังกฤษมานานแล้ว หรือนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษมานานจะทำคะแนนการอ่านไม่ได้อธิบายได้ ๔ % ($r = .๒๘๓$) นิสิตที่ทำคะแนนการอ่านไม่ดีกลับชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชา หรือคนที่ไม่ชอบอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชากลับทำคะแนนการอ่านได้ดีอธิบายได้ ๔ % ($r = -.๑๔๙$) ในทำนองเดียวกันนิสิตที่ไม่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปกลับทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดี หรือนิสิตที่ชอบอ่านเรื่องทั่วไปกลับทำคะแนนการฟัง-การพูดไม่ได้ดีอธิบายได้ ๓ % ($r = -.๑๘๗$) นิสิตครุศาสตร์ที่เรียนภาษาอังกฤษมานานจะทำคะแนนการฟัง-การพูดได้ดีด้วย หรือนิสิตที่เรียนมาน้อยกว่าจะทำคะแนนการฟัง-การพูดไม่ดีตามไปด้วยอธิบายได้ ๗ % ($r = .๒๕๙$) นิสิตที่ได้คะแนนการอ่านดีจะได้คะแนนการฟัง-การพูดดีด้วย หรือนิสิตที่ได้คะแนนการอ่านไม่ดีจะได้คะแนนการฟัง-การพูดไม่ดีด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่าความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชากับตัวแปรอื่นเป็นค่าลบหมด

ตารางที่ ๔.๖๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์

ตารางที่ ๔.๖๑

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๒๒๒	-.๑๙๑	.๓๔๐	-.๑๙๑	-.๐๘๐
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๒๖๘	.๒๖๑	-.๓๓๔*	-.๐๑๗
๓. เพศ			๑.๐๐๐	-.๐๕๓	.๐๖๘	.๓๓๔
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๑๓๕	.๑๔๔
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๓๙๔*
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๑๘

สำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์มีคะแนนการอ่านเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๑๖ % ($r = .๓๙๔$) คะแนนการอ่านมีความสัมพันธ์กับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญแต่ความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบอธิบายได้ ๑๔ % ($r = -.๓๓๔$) เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์กับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญสำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์ เพศไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรอื่น จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด เช่นเดียวกัน

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ในตารางที่ ๔.๖๒

ตารางที่ ๘.๑๒

ความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๕๔๓ ^{***}	-.๑๗๔	-.๑๖๔	.๐๙๔	-.๐๗๘
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๑๔๔	-.๐๘๐	.๐๒๗	-.๐๖๒ [*]
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๑๔๖	-.๐๕๐	.๐๒๖
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๑๖๐	.๒๐๕
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๐๒๓
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๒๕

เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์กับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๐๑ อธิบายได้ ๒๙ %
($r = .๕๔๓$) เรื่องเฉพาะสาขามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางลบกับคะแนนการฟัง-
การพูดอธิบายได้ ๑๓ % ($r = -.๐๖๒$) เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด สำหรับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
การอ่านไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

ตารางที่ ๔.๑๓

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๕๓๕ ^{***}	.๑๗๑	.๐๕๑	.๒๓๒ [*]	.๑๐๕
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๒๑๗ [*]	-.๐๔๑	.๐๖๘	-.๑๘๕
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๒๒๘	.๒๒๕ [*]	.๒๐๘
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๓๒๑ ^{**}	.๓๘๘ ^{***}
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๕๗๒ ^{***}
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๗๓

เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางบวกกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๑๔ %

($r = .๕๓๕$) และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๕ % ($r = .๒๓๒$)

แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษและคะแนนการฟัง-การพูด

เรื่องเฉพาะสาขามีความสัมพันธ์ในทางลบกับเพศอธิบายได้ ๕ % ($r = -.๒๑๗$) แต่ไม่มีความ

สัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด เพศมีความสัมพันธ์

อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษและคะแนนการฟัง-

การพูด จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-

การพูดอธิบายได้ ๑๐ % และ ๑๕ % ตามลำดับ ($r = .๓๒๑$ และ $.๓๘๘$) คะแนนการอ่านมีความ

สัมพันธ์กับคะแนนการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๓๓ % ($r = .๕๗๒$)

สำหรับนิสิตคณะอักษรศาสตร์ เรื่องทั่วไปและ เรื่องเฉพาะสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญอธิบายได้ ๓๖ % ($r = .๖๐๓$) ทั้งเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านเท่ากับ ๑๘ % และ ๖ % ตามลำดับ ($r = .๕๒๘$ และ $.๒๕๒$) เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านและ คะแนนการฟัง-การพูด คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญ

ตารางที่ ๕.๑๔

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตคณะอักษรศาสตร์

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๖๐๓ ***	-.๐๘๗	.๑๔๓	.๕๒๘ **	.๐๓๑
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๐๓๗	.๐๘๑	.๒๕๒ *	-.๐๔๒
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๐๗๑	-.๐๓๘	.๑๐๒
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	-.๐๐๑	-.๐๑๕
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๑๖๘
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๖๖

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตชั้นปีที่ ๑

ตารางที่ ๑๐

ค่าสหสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนน
การฟัง-การพูดของนิสิตชั้นปีที่ ๑

	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. เรื่องทั่วไป	๑.๐๐๐	.๕๘๑ ***	.๐๘๗ **	-.๐๑๒	.๑๐๘ ***	.๐๘๗
๒. เรื่องเฉพาะสาขาวิชา		๑.๐๐๐	-.๐๗๘ **	-.๐๖๑	.๐๘๒	-.๐๓๐
๓. เพศ			๑.๐๐๐	.๐๕๖	.๑๐๘ ***	.๑๔๘ ***
๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ				๑.๐๐๐	.๑๒๐ ***	.๑๕๗ ***
๕. คะแนนการอ่าน					๑.๐๐๐	.๕๑๐ ***
๖. คะแนนการฟัง-การพูด						๑.๐๐๐

N = ๘๓๔

เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์กับเรื่องเฉพาะสาขามากที่สุดอธิบายได้ ๓๔ % ($r = .๕๘๑$) ถึงแม้เรื่องทั่วไปจะมีความสัมพันธ์กับเพศและคะแนนการอ่าน แต่ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำไม่เกิน ๑ % ($r = .๐๘๗$ และ $.๑๐๘$ ตามลำดับ) สำหรับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษและคะแนนการฟัง-การพูดไม่มีความสัมพันธ์กับเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่าน และคะแนนการฟัง-การพูด แต่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ อย่างไรก็ตามค่าสหสัมพันธ์เป็นค่าลบและน้อยกว่า ๑ % ($r = -.๐๗๘$) เพศมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูด แต่ไม่มีความ

สัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดมีความสัมพันธ์กันอธิบายได้ ๒๖ % ($r = .๕๑๐$) และมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษประมาณ ๑ % และ ๒ % ($r = .๑๒๐$ และ $.๑๕๗$) ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่าน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนิสิต คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑. เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชา ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $.๓๑๐ - .๗๑๐$ มีคณะนิเทศศาสตร์เพียงคณะเดียวที่ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .๒๒๒$)

๒. เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศสำหรับนิสิตทุกคณะยกเว้นนิสิตคณะบัญชี ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.๑๕๗$

๓. เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ยกเว้นนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.๒๘๙$

๔. เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ บัญชี รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $.๒๒๓ - .๔๒๘$

๕. เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และครุศาสตร์ สำหรับคณะเศรษฐศาสตร์และครุศาสตร์ความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $-.๑๘๗$ ถึง $.๓๓๔$

๖. เรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ สำหรับนิสิตคณะแพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ และค่าสหสัมพันธ์เป็นค่าลบทุกคณะอยู่ระหว่าง $-.๒๑๕$ ถึง $-.๓๕๓$

๗. เรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์และความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $-.๕๑๓$

๘. เรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านสำหรับ
นิสิตคณะอักษรศาสตร์ แต่มีความสัมพันธ์ในทางลบสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์และนิเทศศาสตร์
ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -.๑๙๔ ถึง -.๓๗๔
๙. เรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทางลบกับคะแนนการฟัง-
การพูดสำหรับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เพียงคณะเดียว ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.๓๖๒
๑๐. เพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์
บัญชี และครุศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๑๙๔ ถึง .๔๐๙
๑๑. เพศมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
สัตวแพทยศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๒๒๔
ถึง .๔๓๑
๑๒. เพศมีความสัมพันธ์กับคะแนนการฟัง-การพูด สำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
และบัญชี ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๒๘๔ และ .๒๑๔ ตามลำดับ
๑๓. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะ
เภสัชศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๒๘๓ ถึง .๔๕๑
๑๔. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิต
คณะเภสัชศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๑๙๙ ถึง .๓๘๘
๑๕. คะแนนการอ่านมีความสัมพันธ์กับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตทุกคณะยกเว้น
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และอักษรศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๓๙๔ - .๗๓๒

ตอนที่ ๒ : ความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระกับคะแนนการอ่าน

ตารางที่ ๑๑.๑ แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ โดยใช้ multiple regression แบบ unique step-up

ตารางที่ ๑๑.๑

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๓๗			๔	๑.๔๗๓	.๔๔๓	.๔๙๖
๑. General	.๐๐๔	-.๐๗๘	-.๑๒๓	๑	.๔๙๗	.๔๙๗	๑.๐๐๕
๒. EAP	.๐๐๒	-.๐๔๕	.๐๕๙	๑	.๑๐๗	.๑๐๗	.๒๑๗
๓. Sex	.๐๒๕	-.๑๔๕	-.๑๖๓	๑	๑.๓๕๖	๑.๓๕๖	๒.๗๑๙*
๔. Years Studying English	.๐๐๗	.๐๗๕	.๐๘๘	๑	.๓๙๖	.๓๙๖	.๘๐๐
Residual	.๙๖๓			๑๐๓	๕๑.๐๑๗	.๔๙๕	
Total	๑.๐๐๐			๑๐๗	๕๒.๔๙๐		

* p ≤ .๐๕

เมื่อนำตัวแปรทุกตัวมารวมกันเพื่อทำนายความสำเร็จในการอ่านปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญอธิบายได้เพียง ๔ % เท่านั้น ($F=๔.๙๖๖$, $df=๔, ๑๐๓$, $R^2=๐.๐๓๗$) เมื่อแยกวิเคราะห์ที่ตัวแปรแต่ละตัวโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ปรากฏว่าเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญอธิบายได้ประมาณ ๓ % ($F=๒.๗๑๙$, $df=๑, ๑๐๓$, $p \leq .๐๕$, $R^2=๐.๐๒๕$) ในขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านเลย

สำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการอ่านอธิบายได้ ๘ % ($F=๒.๒๓๖$, $df=๔, ๑๐๓$, $R^2=๐.๐๘๔$) ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด เรื่องทั่วไปโดยลำพังมีความสัมพันธ์กับการอ่านอธิบายได้ ๕ % ($F=๔.๓๐๖$, $df=๑, ๙๙$, $R^2=๐.๐๕๐$) ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๑.๒

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ

นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

Source	R^2	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๘๔			๔	๓.๙๖๗	.๙๙๒	๒.๒๓๖
๑. General	.๐๕๐	.๒๐๓	.๒๗๓	๑	๒.๓๕๖	๒.๓๕๖	๕.๓๐๖*
๒. EAP	.๐๑๕	.๐๐๕	-.๑๔๘	๑	.๗๑๒	.๗๑๒	๑.๖๐๓
๓. Sex	.๐๒๓	-.๑๘๔	-.๑๕๒	๑	๑.๐๗๔	๑.๐๗๔	๒.๔๑๘
๔. Years Studying English	.๐๐๑	.๐๒๘	.๐๓๕	๑	.๐๕๖	.๐๕๖	.๑๒๗
Residual				๙๙	๔๓.๕๗๐	.๔๔๕	
Total	๑.๐๐๐			๑๐๓	๔๗.๕๓๗		

* $p \leq .๐๕$

ตารางที่ ๑๑.๓ แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงทำนายของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะ สาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ ปรากฏว่าทั้งการวิเคราะห์รวมและวิเคราะห์แยกของตัวแปรแต่ละตัวไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มนี้ได้ ตัวแปรทั้งหมดอธิบายได้เพียง ๑ % เท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตคณะนี้มี ความสนใจอ่านภาษาอังกฤษและภูมิหลังใกล้เคียงกันมากจึงทำให้กลุ่มประชากรไม่กระจายเท่าที่ควร

ตารางที่ ๑๑.๓

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะแพทยศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๑๔			๔	.๔๓๔	.๑๐๘	.๒๐๗
๑. General	.๐๑๑	.๐๔๐	.๑๒๓	๑	.๓๓๘	.๓๓๘	.๖๔๕
๒. EAP	.๐๐๑	.๐๓๐	-.๐๔๕	๑	.๐๔๔	.๐๔๔	.๐๘๔
๓. Sex	.๐๐๑	.๐๓๙	.๐๔๐	๑	.๐๔๖	.๐๔๖	.๐๘๘
๔. Years studying English	.๐๐๔	-.๐๓๖	-.๐๖๕	๑	.๑๒๔	.๑๒๔	.๒๓๗
Residual				๖๐	๓๑.๔๑๒	.๕๒๔	
Total				๖๔	๓๑.๘๔๖		

ตารางที่ ๑๑.๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

ตารางที่ ๑๑.๔

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะเภสัชศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๘๔			๔	๗.๘๒๐	๑.๙๕๕	๔.๗๗๑**
๑. General	.๐๖๖	.๓๕๗	.๓๑๘	๑	๑.๗๙๑	๑.๗๙๑	๔.๓๖๙*
๒. EAP	.๐๒๐	-.๐๐๖	-.๑๖๖	๑	.๕๒๘	.๕๒๘	๑.๒๘๘
๓. Sex	.๐๒๖	-.๓๕๑	-.๑๗๗	๑	.๗๐๖	.๗๐๖	๑.๗๒๒
๔. Years Studying English	.๐๖๔	.๔๐๐	.๒๘๐	๑	๑.๘๗๖	๑.๘๗๖	๔.๕๗๕*
Residual				๔๗	๑๔.๒๕๗	.๔๑๐	
Total				๕๑	๒๒.๐๗๗		

* $p \leq .๐๕$ ** $p \leq .๐๑$

ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอธิบายได้ ๒๘ % ($F = ๔.๗๗๑$, $df = ๔$, ๔๗ , $R^2 = .๒๘๔$) เมื่อพิจารณาตัวแปรแยกแต่ละตัวปรากฏว่า เรื่องทั่วไปและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านในขณะที่ เรื่องเฉพาะสาขาวิชา และเพศไม่เป็นตัวทำนายที่ดี เรื่องทั่วไปและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษสามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ได้ประมาณ ๗ % ($R^2 = .๐๖๖$ และ $.๐๖๔$ ตามลำดับ)

ตารางที่ ๑๑.๕ เป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์

ตารางที่ ๑๑.๕

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๓๒๘			๔	๑.๓๔๔	.๓๓๖	๑.๗๐๖
๑. General	.๐๐๓	.๑๘๑	.๐๖๒	๑	.๐๑๒	.๐๑๒	.๐๖๑
๒. EAP	.๐๐๘	.๓๒๐	.๑๑๑	๑	.๐๓๔	.๐๓๔	.๑๗๔
๓. Sex	.๒๒๓	-.๔๘๘	-.๕๓๔	๑	.๘๑๔	.๘๑๔	๔.๖๔๐*
๔. Years Studying English	.๐๔๘	-.๐๘๐	-.๒๔๓	๑	.๑๘๘	.๑๘๘	๑.๐๐๘
Residual				๑๔	๒.๗๖๐	.๑๙๗	
Total				๑๘	๔.๑๐๔		

* $p \leq .๐๕$

ตัวแปรอิสระอธิบายความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ได้ ๓๓ % ($F = ๑.๗๐๖$, $df = ๑, ๑๔$, $R^2 = .๓๒๘$) ตัวแปรที่สามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านของนิสิตกลุ่มนี้คือ เพศอธิบายได้ ๒๒ % ($F = ๔.๖๔๐$, $df = ๑, ๑๔$, $R^2 = .๒๒๓$) สำหรับตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑.๖

ตารางที่ ๑๑.๖

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๑๖			๔	๒.๒๘๗	.๕๗๒	๑.๑๗๐
๑. General	.๐๐๔	-.๑๔๑	-.๐๗๒	๑	.๐๔๑	.๐๔๑	.๐๘๕
๒. EAP	.๐๐๗	-.๑๒๑	.๑๐๓	๑	.๐๗๗	.๐๗๗	.๑๕๘
๓. Sex	.๑๑๑	.๔๓๐	-.๑๘๖	๑	๑.๒๘๕	๑.๒๘๕	๒.๖๓๕
๔. Years Studying English	.๐๑๔	.๓๐๔	.๑๖๔	๑	.๒๐๖	.๒๐๖	.๔๒๓
Residual				๑๗	๘.๓๐๔	.๔๘๘	
Total	๑.๐๐๐			๒๑	๑๐.๕๙๑		

ตัวแปรทั้งหมดอธิบายสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ได้ ๒๒ %
($F = ๑.๑๗๐$, $df = ๔, ๑๗$, $R^2 = .๒๑๖$) ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์เชิง
พหุนายกับคะแนนการอ่าน อย่างไรก็ตามเพศเป็นตัวแปรอิสระที่อธิบายความสำเร็จในการอ่าน
ของนิสิตกลุ่มนี้ไ้มากที่สุดคืออธิบายได้ ๑๒ %

ตารางที่ ๑๑.๗ แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะบัญชี

ตารางที่ ๑๑.๗

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะบัญชี

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๔๘			๔	๔.๕๕๑	๒.๓๘๕	๗.๗๓๐ **
๑. General	.๐๕๖	.๒๘๗	.๓๑๘	๑	๒.๑๔๗	๒.๑๔๗	๖.๔๔๘ **
๒. EAP	.๐๑๕	.๐๖๘	-.๑๖๐	๑	.๕๖๘	.๕๖๘	๑.๘๓๘
๓. Sex	.๐๕๔	-.๓๓๗	-.๒๕๔	๑	๒.๒๘๘	๒.๒๘๘	๗.๕๐๖ **
๔. Years Studying English	.๐๕๐	.๓๐๓	.๒๓๐	๑	๑.๙๒๐	๑.๙๒๐	๖.๒๑๕ *
Residual				๔๔	๒๙.๐๐๕	.๓๐๕	
Total	๑.๐๐๐			๔๘	๓๓.๕๕๕		

* $p \leq .๐๕$ ** $p \leq .๐๑$

ตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตได้ ๒๕ % ($F = ๗.๗๓๐$, $df = ๔, ๔๔$, $R^2 = .๒๔๘$) เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว เรื่องทั่วไป เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่าน เรื่องทั่วไปอธิบายได้ ๖ % ($F = ๖.๔๔๘$, $df = ๑, ๔๔$, $R^2 = .๐๕๖$) เพศอธิบายได้ ๖ % เช่นเดียวกับเรื่องทั่วไป ($F = ๗.๕๐๖$, $df = ๑, ๔๔$, $R^2 = .๐๕๔$) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ ๕ % ($F = ๖.๒๑๕$, $df = ๑, ๔๔$, $R^2 = .๐๕๐$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชา ไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านได้ และอธิบายได้น้อยกว่า ๒ % ($R^2 = .๐๑๕$)

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑.๘

ตารางที่ ๑๑.๘

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๙๒			๔	๔.๔๕๖	๑.๑๑๔	๒.๖๐๖*
๑. General	.๐๙๔	-.๑๗๘	-.๔๘๘	๑	๒.๑๙๓	๒.๑๙๓	๕.๑๓๕*
๒. EAF	.๐๕๑	.๐๖๔	.๓๗๑	๑	๑.๑๗๖	๑.๑๗๖	๒.๗๕๔
๓. Sex	.๐๓๔	.๒๐๘	.๒๐๐	๑	.๗๘๒	.๗๘๒	๑.๙๓๒
๔. Years Studying English	.๐๓๘	.๒๐๑	.๑๙๙	๑	.๘๘๙	.๘๘๙	๒.๐๘๒
Residual	.๘๐๘			๔๔	๑๘.๘๐๙	.๔๒๗	
Total	๑.๐๐๐			๔๘	๒๓.๒๖๕		

* $p \leq .๐๕$

ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๑๙ % ($F = ๒.๖๐๖$, $df = ๔$, ๔๔ , $R^2 = .๑๙๒$) เรื่องทั่วไปเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๙ % ($F = ๕.๑๓๕$, $df = ๑$, ๔๔ , $R^2 = .๐๙๔$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๕ % ในทำนองเดียวกัน เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านอธิบายได้ ๓ % และ ๔ % ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๑.๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะนิติศาสตร์

ตารางที่ ๑๑.๘

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะนิติศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๕๖			๔	๓.๕๙๔	.๘๙๘	๒.๔๙๗
๑. General	.๐๒๔	-.๐๕๑	-.๑๖๒	๑	.๓๓๐	.๓๓๐	.๙๑๖
๒. EAP	.๑๑๖	.๒๘๙	.๓๖๐	๑	๑.๖๓๑	๑.๖๓๑	๔.๕๓๐ *
๓. Sex	.๑๕๖	-.๓๓๙	-.๓๙๑	๑	๒.๐๔๓	๒.๐๔๓	๕.๖๓๖ *
๔. Years Studying English	.๐๒๒	-.๐๗๔	-.๑๕๑	๑	.๓๐๔	.๓๐๔	.๘๔๔
Residual				๒๙	๑๐.๔๓๕	.๓๖๐	
Total				๓๓	๑๔.๐๒๙		

* $p \leq .๐๕$

ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอธิบายได้ ๒๖ % ($F = ๒.๔๙๗$ $df = ๔, ๒๙$, $R^2 = .๒๕๖$)
ตัวแปรที่ทำนายความสัมพันธ์ได้แก่เรื่องเฉพาะสาขาวิชาและเพศ เรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบาย
ได้ ๑๒ % ($F = ๔.๕๓๐$, $df = ๑, ๒๙$, $R^2 = .๑๑๖$) และเพศอธิบายได้ ๑๕ %
($F = ๕.๖๓๖$; $df = ๑, ๒๙$; $R^2 = .๑๕๖$) เรื่องทั่วไปและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านอธิบายได้เพียง ๒ % เท่านั้น

เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์
 อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตครุศาสตร์ร้อยละ ๑๖ %
 ($F = ๔.๕๔๓, df = ๔, ๙๖, R^2 = .๑๖๑$)

ตารางที่ ๑๑.๑๐

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
 จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
 นิสิตคณะครุศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๖๑			๔	๔.๕๒๖	๒.๓๘๒	๔.๕๔๓**
๑. General	.๐๐๐	-.๐๔๘	.๐๐๐	๑	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๐
๒. EAP	.๐๐๕	-.๑๗๔	-.๐๙๓	๑	.๒๕๖	.๒๕๖	.๕๗๑
๓. Sex	.๐๗๓	-.๓๔๖	-.๒๘๔	๑	๔.๓๕๐	๔.๓๕๐	๘.๓๘๒**
๔. Years Studying English	.๐๓๐	.๒๕๘	.๑๗๔	๑	๑.๗๗๑	๑.๗๗๑	๓.๔๑๒
Residual	.๘๓๙			๙๖	๔๔.๗๘๑	.๔๖๔	
Total	๑.๐๐๐			๑๐๐	๔๙.๓๐๗		

** p ≤ .๐๑

เพศเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการอ่านอธิบายได้ ๗ % ($F = ๘.๓๘๒$, $df = ๑, ๙๖, R^2 = .๐๗๓$) เรื่องทั่วไปไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตกลุ่มนี้เลย ($R^2 = .๐๐๐$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้น้อยกว่า ๑ % และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้เพียง ๓ %

ถึงแม้ตัวแปรอิสระจะไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ แต่สามารถอธิบายได้ ๒๔ % ($F = ๑.๐๖๘$, $df = ๔, ๑๗, R^2 = .๒๔๗$) เรื่องทั่วไปอธิบายได้ ๑% เรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๑๔ % เพศอธิบายได้น้อยกว่า ๑ % และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายความสำเร็จในการอ่านได้ ๖ %

ตารางที่ ๑๑.๑๑

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์

Source	R^2	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๔๗			๔	๒.๔๑๘	.๖๐๔	๑.๐๖๘
๑. General	.๐๑๐	-.๒๒๖	-.๑๑๗	๑	.๑๐๒	.๑๐๒	.๑๘๑
๒. EAP	.๑๔๔	-.๔๒๔	-.๔๔๑	๑	๑.๔๐๙	๑.๔๐๙	๒.๔๙๐
๓. Sex	.๐๐๔	-.๑๓๔	.๐๖๕	๑	.๐๓๕	.๐๓๕	.๐๖๑
๔. Years Studying English	.๐๖๘	.๑๔๑	.๒๖๗	๑	.๖๒๒	.๖๒๒	๑.๐๙๙
Residual	.๗๕๓			๑๓	๗.๓๖๐	.๕๖๖	
Total	๑.๐๐๐			๑๗	๙.๗๗๘		

ตารางที่ ๑๑.๑๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา
เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ ๑๑.๑๒

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๒๖			๔	.๒๔๗	.๐๖๔	.๑๓๒
๑. General	.๐๑๔	.๐๖๗	.๑๔๔	๑	.๑๔๗	.๑๔๗	.๓๐๒
๒. EAP	.๐๐๔	-.๐๔๖	-.๑๑๔	๑	.๐๔๗	.๐๔๗	.๑๑๐
๓. Sex	.๐๐๗	-.๐๔๘	-.๐๘๖	๑	.๐๗๓	.๐๗๓	.๑๕๙
๔. Years Studying English	.๐๐๓	.๐๔๒	.๐๔๔	๑	.๐๓๐	.๐๓๐	.๐๖๑
Residual	.๙๗๔			๒๐	๙.๗๔๓	.๔๘๗	
Total	๑.๐๐๐			๒๔	๑๐.๐๐๐		

ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการอ่านสำหรับนิสิตคณะนี้ ตัวแปรทุกตัวรวมกันอธิบายได้ ๓ % ($F = .๑๓๒$, $df = ๔$, ๒๐ , $R^2 = .๐๒๖$) เรื่องทั่วไปอธิบายได้น้อยกว่า ๒ % สำหรับเรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้น้อยกว่า ๑ %

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะรัฐศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑.๑๓

ตารางที่ ๑๑.๑๓

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะรัฐศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๖๓			๔	๗.๗๘๔	๑.๙๔๖	๓.๓๑๑ *
๑. General	.๐๓๔	.๒๔๑	.๒๑๑	๑	๑.๖๒๕	๑.๖๒๕	๒.๗๖๔
๒. EAP	.๐๐๐	.๐๑๔	-.๐๐๘	๑	.๐๐๒	.๐๐๒	.๐๐๔
๓. Sex	.๐๑๓	-.๒๒๕	-.๑๒๘	๑	.๖๑๐	.๖๑๐	๑.๐๓๗
๔. Years Studying English	.๐๗๑	.๓๐๗	.๒๗๒	๑	๓.๓๖๔	๓.๓๖๔	๕.๗๓๐ *
Residual	.๘๓๗			๖๘	๓๔.๘๗๐	.๕๘๘	
Total	.๑๐๐๐			๗๒	๔๒.๖๕๔		

* $p \leq .๐๕$

ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษอธิบายได้ ๑๖ % ($F = ๓.๓๑๑, df = ๔, ๖๘, R^2 = .๑๖๓$) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษสามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ได้ ๗ % ตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญ เรื่องทั่วไปอธิบายได้ ๓ % เพศอธิบายได้ ๑ % ส่วนเรื่องเฉพาะสาขาไม่สามารถอธิบายได้เลย

ตารางที่ ๑๑.๑๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะอักษรศาสตร์

ตารางที่ ๑๑.๑๔

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของ
นิสิตคณะอักษรศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๘๗			๔	๔.๙๒๕	๑.๒๓๑	๓.๕๑๑*
๑. General	.๑๒๔	.๔๒๘	.๔๔๘	๑	๓.๒๗๐	๓.๒๗๐	๔.๓๑๖**
๒. EAP	.๐๐๐	.๒๔๙	-.๐๑๗	๑	.๖๐๕	.๐๐๕	.๐๑๓
๓. Sex	.๐๐๐	.๐๓๓	-.๐๐๕	๑	.๐๐๒	.๐๐๒	.๐๐๖
๔. Years Studying English	.๐๐๔	-.๐๐๑	-.๐๒๕	๑	.๑๐๗	.๑๐๗	.๓๐๕
Residual				๖๑	๒๑.๓๙๓	.๓๕๑	
Total	๑.๐๐๐			๖๕	๒๖.๓๑๘		

* $p \leq .05$ ** $p \leq .01$

ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายความสำเร็จในการอ่านได้ ๑๘% ($F = ๓.๕๑๑$, $df = ๔, ๖๑$, $R^2 = .๑๘๗$) เมื่อแยกตัวแปรแต่ละตัวโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นมีเรื่องทั่วไปเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการอ่านอธิบายได้ ๑๒% ($F = ๔.๓๑๖$, $df = ๑, ๖๑$, $R^2 = .๑๒๔$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะอักษรศาสตร์กลุ่มนี้เลย ($R^2 = .๐๐๐, .๐๐๐$, และ $.๐๐๔$ ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา
เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านของนิสิตทุกคณะสรุปได้ดังนี้

๑. ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายความสำเร็จในการอ่านได้สำหรับนิสิตคณะ เกษษศาสตร์
บัญชี เศรษฐศาสตร์ ครุศาสตร์ รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ แต่ไม่สามารถทำนายความสำเร็จ
ในการอ่านได้สำหรับนิสิตคณะ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
สัตวแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์รวมอยู่ระหว่าง
.๐๑๔ ถึง .๓๒๘ (๑ % - ๓๓,%)

๒. เมื่อแยกวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระแต่ละตัวโดยคำนึงถึง
ความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ก. เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับ
นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกษษศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์
แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์
ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์
สถาปัตยกรรมศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง
.๐๐๐ ถึง .๑๒๔ (๐ % ถึง ๑๒ %)

ข. เรื่องเฉพาะสาขามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการ
อ่านสำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์เพียงคณะเดียว แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิง
ทำนายสำหรับนิสิตคณะอื่น ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๐ ถึง
.๑๔๔ (๐ % ถึง ๑๔ %)

- ค. เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับ
นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ หันตแพทยศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ และ
ครุศาสตร์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
แพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ ลี้ตวแพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์
สถาปัตยกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์เชิง
ทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๐ ถึง .๒๒๓ (๐ % ถึง ๒๒ %)
- ง. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความ
สำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ บัญชี และรัฐศาสตร์
แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
แพทยศาสตร์ หันตแพทยศาสตร์ ลี้ตวแพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์
นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และ
อักษรศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๑ ถึง .๐๗๑
(๐ % ถึง ๗ %)

ตอนที่ ๓ : ความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระกับคะแนนการฟัง - การพูด

การวิเคราะห์ใช้ multiple regression (unique step-up approach)

เช่นเดียวกับการศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระกับคะแนนการอ่าน ตารางที่ ๑๒.๑
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
กับความสามารถในการฟัง - การพูดของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๑

ความสัมพันธ์ระหว่าง เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๒๘			๔	๑.๓๓๖	.๓๓๔	.๗๒๙
๑. General	.๐๐๑	-.๐๑๒	-.๐๕๖	๑	.๐๖๔	.๐๖๔	.๑๔๐
๒. EAP	.๐๐๒	.๐๑๒	.๐๖๐	๑	.๑๐๔	.๑๐๔	.๒๒๙
๓. Sex	.๐๐๐	.๐๒๑	.๐๐๕	๑	.๐๐๑	.๐๐๑	.๐๐๓
๔. Years Studying English	.๐๒๗	.๑๕๘	.๑๖๕	๑	๑.๒๖๘	๑.๒๖๘	๒.๘๑๓
Residual				๑๐๓	๔๗.๒๑๐	.๔๕๘	
Total				๑๐๗	๔๘.๕๔๖		

ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนการฟัง-การพูดอธิบายได้เพียง ๓ % (F = .๓๒๙, df = ๔, ๑๐๓, R² = .๐๒๘) เมื่อแยกวิเคราะห์ตัวแปรแต่ละตัวโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟัง-การพูด จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ประมาณ ๓ % (R² = .๐๒๗) ในขณะที่เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา และเพศไม่มีความสัมพันธ์โดยกับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตกลุ่มนี้ (R² = .๐๐๑, .๐๐๒ และ .๐๐๐ ตามลำดับ)

ตารางที่ ๑๒.๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๒

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา วิชา เพศ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๕๕			๔	๗.๘๕๕	๑.๙๖๑	๔.๕๑๐**
๑. General	.๐๓๐	.๑๖๒	.๒๑๑๒	๑	๑.๕๑๓	๑.๕๑๓	๓.๘๗๕
๒. EAP	.๐๐๙	-.๐๐๔	-.๑๑๒	๑	.๕๓๐	.๕๓๐	.๙๘๙
๓. Sex	.๐๗๗	-.๓๑๕	-.๒๘๐	๑	๓.๘๖๗	๓.๘๖๗	๘.๘๘๕**
๔. Years Studying English	.๐๓๑	.๑๘๓	.๑๗๘	๑	๑.๕๕๖	๑.๕๕๖	๓.๕๗๗
Residual	.๘๔๕			๔๘	๕๒.๖๒๑	.๕๓๕	
Total	.๑๐๐			๑๐๒	๕๐.๔๖๖		

** p ≤ .๐๑

ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายความสำเร็จในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ ๑๖ % และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = ๔.๕๑๐, df = ๔, ๔๘, R² = .๑๕๕) เพศเป็นตัวแปรอิสระตัวเดียวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดและอธิบาย ความสัมพันธ์ได้มากที่สุด สามารถอธิบายได้ ๘ % (F = ๘.๘๘๕, df = ๑, ๔๘, R² = .๐๗๗) เรื่องทั่วไปและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายความสำเร็จในการฟัง-การพูดได้ ๓ % สำหรับ เรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้น้อยกว่า ๑ %

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะแพทยศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒.๓

ตารางที่ ๑๒.๓

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๐๐			๔	๓.๒๕๒	.๘๑๓	๑.๖๓๐
๑. General	.๐๐๐	.๐๐๗	-.๐๒๐	๑	.๐๐๘	.๐๐๘	.๐๑๘
๒. EAP	.๐๐๐	-.๐๘๖	-.๐๑๒	๑	.๐๐๓	.๐๐๓	.๐๐๖
๓. Sex	.๐๔๔	-.๒๒๔	-.๒๑๘	๑	๑.๔๒๔	๑.๔๒๔	๒.๙๒๔
๔. Years Studying English	.๐๕๔	.๒๒๓	.๒๒๑	๑	๑.๔๔๑	๑.๔๔๑	๒.๙๔๑
Residual	.๙๐๐			๖๐	๒๘.๒๐๘	.๔๘๗	
Total	๑.๐๐๐			๖๔	๓๒.๔๖๑		

เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูด ตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายคะแนนการฟัง-การพูดได้ ๑๐% ($F = ๑.๖๓๐$, $df = ๔$, ๖๐ $R^2 = .๑๐๐$) เมื่อแยกวิเคราะห์ที่ตัวแปรแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูด เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ ๔ % เรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่สามารถทำนายความสามารถในการฟัง-การพูดเลย ($R^2 = .๐๐๐$)

ตารางที่ ๑๒.๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๔

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๓๑๗			๔	๗.๘๗๘	๑.๙๗๐	๕.๔๖๒**
๑. General	.๑๕๘	.๓๘๒	.๔๕๓	๑	๓.๙๕๐	๓.๙๕๐	๑๐.๙๕๒**
๒. EAP	.๑๓๖	-.๑๘๒	-.๔๓๘	๑	๓.๓๗๘	๓.๓๗๘	๙.๓๕๖**
๓. Sex	.๐๐๐	-.๒๕๓	-.๐๑๕	๑	.๐๐๕	.๐๐๕	.๐๑๓
๔. Years Studying English	.๐๔๐	.๓๐๙	.๒๑๒	๑	.๙๘๒	.๙๘๒	๒.๗๒๑
Residual				๔๗	๑๖.๙๘๘	.๓๖๑	
Total	๑.๐๐๐			๕๑	๒๔.๘๖๖		

** p < .๐๑

ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะ
นี้อธิบายได้ ๓๒ % ($F = ๕.๔๖๒$, $df = ๔, ๔๗$, $R^2 = .๓๑๗$) เรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะ
 สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญอธิบายได้ ๑๖ % และ ๑๔ % ตามลำดับ
 จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษสามารถอธิบายความสำเร็จในการฟัง-การพูดได้ ๔ % และเพศ
 ไม่สามารถทำนายความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ($R^2 = .๐๐๐$)

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒.๕

ตารางที่ ๑๒.๕

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๓๗			๔	๑.๖๐๐	.๔๐๐	๑.๐๙๐
๑. General	.๑๑๔	-.๑๔๙	-.๓๘๕	๑	.๓๖๗	.๓๖๗	๒.๐๙๐
๒. EAP	.๑๕๖	.๓๐๐	.๕๘๑	๑	๑.๐๕๓	๑.๐๕๓	๒.๘๖๘
๓. Sex	.๐๐๖	-.๒๓๘	-.๐๘๙	๑	.๐๕๑	.๐๕๑	.๑๑๓
๔. Years Studying English	.๐๑๖	.๑๑๑	.๑๘๑	๑	.๑๑๐	.๑๑๐	.๒๙๙
Residual				๑๔	๕.๑๓๗	.๓๖๗	
Total				๑๘	๖.๗๓๗		

ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายคะแนนการฟัง-การพูดของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ได้ ๒๔ %
เรื่องทั่วไปสามารถอธิบายได้ ๑๑ % เรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้ ๑๖ % สำหรับเพศ
อธิบายได้น้อยกว่า ๑ % และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้เพียง ๒ %

ตารางที่ ๑๒.๖ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๖

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์

Source	R ²	r	F	df	SS	MS	F
Regression	.๐๗๖			๔	๑.๑๐๘	.๒๗๗	.๓๔๙
๑. General	.๐๒๒	-.๑๖๒	-.๑๗๑	๑	.๓๒๗	.๓๒๗	.๔๑๒
๒. EAP	.๐๐๘	-.๐๔๔	.๑๐๘	๑	.๑๑๘	.๑๑๘	.๑๕๐
๓. Sex	.๐๔๑	-.๒๒๔	-.๒๒๔	๑	.๕๙๙	.๕๙๙	.๗๕๕
๔. Years Studying English	.๐๐๐	.๑๒๗	.๐๒๒	๑	.๐๐๕	.๐๐๕	.๐๐๖
Residual	.๙๒๔			๑๗	๑๓.๔๘๓	.๗๘๓	
Total	๑.๐๐๐			๒๑	๑๔.๕๙๑		

สำหรับนิสิตคณะนี้มีตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูด ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายได้ ๘ % เพศตามลำพังอธิบายได้ ๔ % เรื่องทั่วไปอธิบายได้ ๒ % เรื่องเฉพาะสาขาวิชาอธิบายได้เพียง ๑ % และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่สามารถอธิบายได้เลย

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะบัญชีแสดงไว้ในตารางที่ ๑๒.๗

ตารางที่ ๑๒.๗

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะบัญชี

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๒๕			๔	๕.๘๖๕	๑.๔๖๗	๓.๓๖๐ *
๑. General	.๐๕๓	.๒๑๐	.๓๐๕	๑	๒.๔๖๖	๒.๔๖๖	๕.๖๕๕ *
๒. EAP	.๐๒๖	-.๐๐๐	-.๒๑๔	๑	๑.๒๓๗	๑.๒๓๗	๒.๘๓๐
๓. Sex	.๐๑๔	-.๒๒๓	-.๑๒๕	๑	.๖๕๓	.๖๕๓	๑.๔๕๕
๔. Years Studying English	.๐๒๕	.๑๕๕	.๑๖๒	๑	๑.๑๕๕	๑.๑๕๕	๒.๖๕๒
Residual	.๘๗๕			๔๔	๔๑.๐๔๐	.๙๓๒	
Total	๑.๐๐๐			๔๘	๔๖.๙๐๕		

* $p \leq .๐๕$

เมื่อวิเคราะห์รวมตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๑๓ % ($F = ๓.๓๖๐$, $df = ๔, ๔๔$, $R^2 = .๑๒๕$) เมื่อวิเคราะห์ตัวแปรแต่ละตัว เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดอธิบายได้ ๕ % ($F = ๕.๖๕๕$, $df = ๑, ๔๔$, $R^2 = .๐๕๓$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชาและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ประมาณ ๓ % และเพศอธิบายได้ประมาณ ๑ %

ตารางที่ ๑๒.๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๘

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๘๗			๔	๕.๐๙๖	๑.๒๗๔	๒.๕๖๘
๑. General	.๐๙๘	-.๒๙๖	-.๔๙๔	๑	๒.๖๘๓	๒.๖๘๓	๕.๓๒๔ *
๒. EAP	.๐๒๐	-.๐๘๗	.๒๓๕	๑	.๕๕๕	.๕๕๕	๑.๑๐๒
๓. Sex	.๐๒๗	.๑๓๖	.๑๗๘	๑	.๗๒๖	.๗๒๖	๑.๔๔๑
๔. Years Studying English	.๐๓๕	.๑๙๙	.๑๘๖	๑	.๙๑๖	.๙๑๖	๑.๘๑๗
Residual	.๘๑๓			๔๔	๒๒.๑๖๙	.๕๐๔	
Total	๑.๐๐๐			๔๘	๒๗.๒๖๕		

* $p \leq .๐๕$

ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายความสำเร็จในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ได้

๑๔ % มีเรื่องทั่วไปเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรตามอธิบายได้ประมาณ

๑๐ % ($F = ๕.๓๒๔$, $df = ๑, ๔๔$, $R^2 = .๐๙๘$) เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและ

จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูด

อธิบายได้ไม่เกิน ๓ % ($R^2 = .๐๒๐, .๐๒๗$ และ $.๐๓๕$ ตามลำดับ)

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
กับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะนิติศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒.๔

ตารางที่ ๑๒.๔

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๒๔			๔	.๕๙๓	.๑๔๘	.๒๑๖
๑. General	.๐๐๘	-.๐๖๔	-.๐๙๔	๑	.๑๖๔	.๑๖๔	.๒๓๙
๒. EAP	.๐๐๗	.๐๕๑	.๐๘๗	๑	.๑๕๐	.๑๕๐	.๒๐๔
๓. Sex	.๐๑๓	-.๑๒๒	-.๑๑๔	๑	.๒๕๘	.๒๕๘	.๓๗๖
๔. Years Studying English	.๐๐๓	.๐๗๗	.๐๕๖	๑	.๐๖๑	.๐๖๑	.๐๘๙
Residual				๒๘	๑๔.๘๗๘	.๖๘๕	
Total				๓๓	๒๐.๔๗๑		

สำหรับนิสิตคณะนี้ไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูด
ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายได้ประมาณ ๓ % เท่านั้น เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา
เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ไม่เกิน ๑ % สำหรับนิสิตกลุ่มนี้

ตารางที่ ๑๒.๑๐ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะครุศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๑๐

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะครุศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๐๖			๔	๔.๓๔๘	๑.๐๘๗	๒.๘๕๑*
๑. General	.๑๑๑	-.๑๘๔	-.๑๓๕	๑	.๔๔๐	.๔๔๐	๑.๑๔๔
๒. EAP	.๐๐๑	-.๑๖๙	-.๐๓๕	๑	.๐๒๘	.๐๒๘	.๐๗๘
๓. Sex	.๐๑๑	-.๑๘๐	-.๑๑๑	๑	.๔๕๖	.๔๕๖	๑.๑๙๖
๔. Years Studying English	.๐๔๓	.๒๕๙	.๒๑๕	๑	๑.๗๗๐	๑.๗๗๐	๔.๖๔๕*
Residual	.๘๙๔			๙๖	๓๖.๖๐๓	.๓๘๑	
Total	๑.๐๐๐			๑๐๐	๔๐.๙๕๑		

* $p \leq .๐๕$

ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะครุศาสตร์อธิบายได้ ๑๑ % ($F = ๒.๘๕๑$, $df = ๑, ๙๖$, $R^2 = .๑๐๖$) จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดสามารถอธิบายความสำเร็จในการฟัง-การพูดของนิสิตกลุ่มนี้ได้ประมาณ ๔ % ($F = ๔.๖๔๕$, $df = ๑, ๙๖$, $R^2 = .๐๔๓$) เรื่องทั่วไปและเพศไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดอธิบายได้เพียง ๑ % สำหรับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่สามารถทำนายความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตกลุ่มนี้เลย ($R^2 = .๐๐๑$)

สำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์ เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดอธิบาย ได้ ๒๗ % ($F = ๑.๑๘๔, df = ๔, ๑๓, R^2 = .๒๖๘$) ในบรรดาตัวแปรทั้งหมดเพศสามารถทำนายความสำเร็จในการฟัง-การพูดได้ประมาณ ๒๓ % เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายความสำเร็จได้ไม่เกิน ๑ %

ตารางที่ ๑๒.๑๑

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Source	R^2	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๖๘			๔	๒.๐๓๘	.๕๑๐	๑.๑๘๔
๑. General	.๐๐๓	-.๐๓๒	-.๐๖๒	๑	.๐๒๓	.๐๒๓	.๐๕๓
๒. EAP	.๑๐๗	-.๐๘๘	.๐๘๖	๑	.๐๕๐	.๐๕๐	.๑๑๖
๓. Sex	.๒๒๕	-.๔๘๗	-.๕๑๖	๑	๑.๗๑๕	๑.๗๑๕	๓.๘๘๘
๔. Years Studying English	.๐๑๒	.๑๕๔	.๑๑๕	๑	.๐๘๑	.๐๘๑	.๒๑๑
Residual				๑๓	๕.๕๗๓	.๔๒๙	
Total				๑๗	๗.๖๑๒		

ตารางที่ ๑๒.๑๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา
เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๑๒

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๑๕๒			๔	๓.๕๐๖	.๘๗๖	๑.๑๕๐
๑. General	.๐๓๓	-.๐๗๔	.๒๒๓	๑	.๖๐๗	.๖๐๗	.๘๒๓
๒. EAP	.๑๕๖	-.๓๖๖	-.๕๖๘	๑	๒.๖๖๕	๒.๖๖๕	๓.๖๑๖
๓. Sex	.๐๐๐	-.๐๖๑	-.๐๒๑	๑	.๐๐๗	.๐๐๗	.๐๑๐
๔. Years Studying English	.๐๓๖	.๒๐๕	.๑๗๖	๑	.๕๕๐	.๕๕๐	.๗๔๖
Residual	.๘๔๘			๒๐	๑๔.๗๓๔	.๗๓๗	
Total	๑.๐๐๐			๒๔	๑๘.๒๔๐		

ตัวแปรอิสระทั้งหมดรวมกันไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิต แต่สามารถอธิบายได้ ๑๕ % ($F = ๑.๑๕๐$, $df = ๔$, ๒๐ , $R^2 = .๑๕๒$) เรื่อง
เฉพาะสาขาวิชาเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายได้มากที่สุดคืออธิบายได้ ๑๕ % เรื่องทั่วไป
และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ประมาณ ๓ % เพศไม่สามารถอธิบายความสามารถ
ในการฟัง-การพูดของนิสิตกลุ่มนี้เลย ($R^2 = .๐๐๐$)

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ
กับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒.๑๓

ตารางที่ ๑๒.๑๓

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๒๐๗			๔	๘.๔๒๕	๒.๑๓๑	๔.๔๒๗**
๑. General	.๐๒๕	.๑๔๕	.๑๘๑	๑	๑.๐๓๑	๑.๐๓๑	๒.๑๔๓
๒. EAP	.๐๑๘	-.๑๓๖	-.๑๖๐	๑	.๗๕๓	.๗๕๓	๑.๕๖๖
๓. Sex	.๐๐๖	-.๒๔๐	-.๐๘๖	๑	.๒๓๕	.๒๓๕	.๔๘๘
๔. Years Studying English	.๑๒๐	.๓๘๗	.๓๕๔	๑	๔.๙๕๐	๔.๙๕๐	๑๐.๒๕๒**
Residual				๖๘	๓๒.๗๓๖	.๔๘๑	
Total	๑.๐๐๐			๗๒	๔๑.๒๖๑		

* $p \leq .๐๑$

เมื่อวิเคราะห์รวมตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรตามอธิบายได้ ๒๑ %
($F = ๔.๔๒๗$, $df = ๔$, ๖๘ , $R^2 = .๒๐๗$) เมื่อวิเคราะห์แยกโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์
กับตัวแปรอื่น จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูด
อธิบายได้ ๑๒ % ($F = ๑๐.๒๕๒$, $df = ๑$, ๖๘ , $R^2 = .๑๒๐$) เรื่องทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรตามอธิบายได้ประมาณ ๓ % เรื่องเฉพาะสาขาวิชาและเพศไม่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญอธิบายได้เพียง ๒ % และ ๑ % ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๒.๑๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตคณะอักษรศาสตร์

ตารางที่ ๑๒.๑๔

ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขา วิชา เพศ
จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูด
ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์

Source	R ²	r	B	df	SS	MS	F
Regression	.๐๒๔			๔	.๕๔๖	.๑๔๖	.๓๗๕
๑. General	.๐๐๔	.๐๓๓	.๑๒๑	๑	.๒๒๓	.๒๒๓	.๕๗๑
๒. EAP	.๐๐๔	-.๐๕๕	-.๑๒๒	๑	.๒๒๒	.๒๒๒	.๕๗๓
๓. Sex	.๐๑๔	-.๑๐๔	-.๑๑๗	๑	.๓๓๐	.๓๓๐	.๘๔๔
๔. Years Studying English	.๐๐๑	-.๐๑๕	-.๐๓๑	๑	.๐๒๓	.๐๒๓	.๐๕๙
Residual				๖๑	๒๓.๘๕๔	.๓๘๑	
Total				๖๕	๒๔.๔๕๐		

ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะอักษรศาสตร์กลุ่มนี้ ตัวแปรทุกตัวรวมกันอธิบายความสามารถในการฟัง-การพูดได้เพียง ๒ % เท่านั้น เรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา และเพศอธิบายได้ประมาณ ๑ % และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษอธิบายได้ไม่ถึง ๑ %

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟัง-การพูดของนิสิตทุกคณะสรุปได้ดังนี้

๑. ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันอธิบายความสำเร็จในการฟัง-การพูดได้สำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ แต่ไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการฟัง-การพูดได้สำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ หันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์รวมอยู่ระหว่าง .๐๒๔ ถึง .๓๑๗ (๒ % ถึง ๓๒ %)

๒. เมื่อแยกวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ก. เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะ เกษศาสตร์ บัญชี และ เศรษฐศาสตร์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ หันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๐ ถึง .๑๕๔ (๐ % ถึง ๑๖ %)

ข. เรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะ เกษศาสตร์ เพียงคณะเดียว แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะอื่น ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๐ ถึง .๑๕๖ (๐ % ถึง ๑๖ %)

- ค. เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการฟัง-การพูด สำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์เพียงคณะเดียว แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะอื่น ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๐ ถึง .๒๒๕ (๐ % ถึง ๒๓ %)
- ง. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์และรัฐศาสตร์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงทำนายสำหรับนิสิตคณะอื่น ค่าสหสัมพันธ์เชิงทำนายอยู่ระหว่าง .๐๐๐ ถึง .๑๒๐ (๐ % ถึง ๑๒ %)

๓. สรุปได้ว่าเรื่องทั่วไป เรื่องเฉพาะสาขาวิชา เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๑ ทั้ง ๑๔ คณะ สำหรับเปอร์เซ็นต์ในการทำนายแตกต่างกันไปแล้วแต่คณะ และแต่ละตัวแปรอิสระ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจหัว เรื่องที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ มีความสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหัว เรื่องที่นิสิตต้องการอ่านและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตกับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตดังกล่าวไว้ในบทที่ ๑ บทที่ ๒ เสนอ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียน และความแตกต่างของแต่ละบุคคล บทที่ ๓ กล่าวถึงกลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอในบทที่ ๔ ในบทนี้ จะสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

๑. ความสนใจต้องการอ่าน เรื่องทั่วไปและ เรื่องเฉพาะสาขาวิชาในวิชาภาษาอังกฤษ

๑.๑ คำตอบของนิสิตในแบบสอบถาม เชื่อถือได้ เพราะค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่อนข้างสูงอยู่ระหว่าง .๖๒๐ ถึง .๘๘๐ และมีเพียงคะแนนเดียวจาก ๑๔ คะแนนที่ค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า .๗๒๑ นอกจากนี้การตรวจดูความตั้งใจตอบแบบสอบถามของนิสิตเป็นไปตามความคาดหมายคือ นิสิตมีความสนใจอ่าน เรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ ยกเว้นคณะครุศาสตร์

๑.๒ นิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสนใจต้องการอ่านเรื่องทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามมี ๔ หัว เรื่องที่นิสิตทุกคณะสนใจอ่านเหมือนกันคือ การท่องเที่ยว นิทาน เรื่องสั้นและการ์ตูน สิ่งมหัศจรรย์และขนบธรรมเนียมแปลก ๆ และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน มีเรื่องทั่วไป ๖ เรื่องที่นิสิตจาก ๔ คณะสนใจอ่านได้แก่ การสำรวจอวกาศ การบันเทิงดนตรีและภาพยนตร์ สัตว์ที่น่าสนใจ ชีวิตในมหาวิทยาลัย นิยายวิทยาศาสตร์ และชีวิตคนอาชีพต่าง ๆ และมีเรื่องทั่วไป ๕ เรื่องที่นิสิตจาก ๓ - ๖ คณะ

สนใจอ่านคือ กีฬา ชีวิตและสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์ ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต และบทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ และมีเรื่องทั่วไป ๓ เรื่องที่นิสิตน้อยกว่า ๒ คณะสนใจอ่านคือ การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน จิตวิทยาทั่วไปและอาหาร มีเรื่องทั่วไปเพียงเรื่องเดียวที่ไม่มีนิสิตคณะใดสนใจอ่านได้แก่เรื่อง ประชญาและคำนิยม

๑.๓ นิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสนใจต้องการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่เหมือนกัน นิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ซึ่งได้แก่นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษษศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ สนใจอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทุกคณะ มี ๔ คณะที่สนใจอ่านเรื่องการแพทย์ ๒ คณะที่สนใจอ่านเรื่องยาและสมุนไพร และมีเพียงคณะเดียวที่ต้องการอ่านเรื่องการดูแลรักษาสัตว์ สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ซึ่งได้แก่คณะบัญชี เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ มี ๗ คณะต้องการอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ๖ คณะต้องการอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป ๕ คณะต้องการอ่านเรื่องเกี่ยวกับภาษา ๔ คณะสนใจอ่านเรื่องสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ ๓ คณะต้องการอ่านเรื่องการเมืองและการปกครอง ๒ คณะสนใจอ่านเรื่องการค้า และ ๑ คณะต้องการอ่านเรื่องสถาปัตยกรรม กฎหมาย และเศรษฐกิจ สำหรับเรื่องการศึกษาไม่มีคณะใดสนใจอ่านเลย

๒. ความสัมพันธ์ของหัวข้อเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

๒.๑ เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาสำหรับนิสิตทุกคณะยกเว้นนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกษษศาสตร์ บัญชี รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกษษศาสตร์ เศรษฐศาสตร์และครุศาสตร์

มีความสัมพันธ์กับ เพศ เฉพาะนิสิตคณะบัญชี และมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ เฉพาะนิสิตคณะ เกษษศาสตร์ เท่านั้น

๒.๒ เรื่อง เฉพาะสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญกับเพศ สำหรับ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ครุศาสตร์และรัฐศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับจำนวน ปีที่เรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนการ อ่าน สำหรับนิสิตคณะอักษรศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทางลบสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์และนิเทศศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

๒.๓ เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ บัญชี และครุศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะ เกษษศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์และบัญชี

๒.๔ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่าน สำหรับนิสิตคณะ เกษษศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการฟัง- การพูดสำหรับนิสิตคณะ เกษษศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์

๒.๕ คะแนนการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการฟัง-การพูดสำหรับ นิสิตทุกคณะยกเว้นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และอักษรศาสตร์

๓. ความสัมพันธ์เชิงทำนายของหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตและ สัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

๓.๑ ความสัมพันธ์เชิงทำนายของหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูล เกี่ยวกับตัวนิสิต และสัมฤทธิผลในการอ่านภาษาอังกฤษ

๓.๑.๑ เมื่อวิเคราะห์หัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน (เรื่องทั่วไป และเรื่อง เฉพาะสาขาวิชา) กับข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิต (เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ) รวมกัน

เพื่ออธิบายความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษปรากฏว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับความสามารถในการอ่านได้สำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์ ครุศาสตร์และอักษรศาสตร์

๓.๑.๒ เมื่อแยกวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงทำนายของตัวแปรอิสระแต่ละตัว โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ปรากฏว่า

๓.๑.๒.๑ เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์

๓.๑.๒.๒ เรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์เพียงคณะเดียว

๓.๑.๒.๓ เพศมีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ หัตถแพทย์ศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ และครุศาสตร์

๓.๑.๒.๔ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ บัญชี และรัฐศาสตร์

๓.๒ ความสัมพันธ์เชิงทำนายของหัวข้อเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิต และสัมฤทธิ์ผลในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ

๓.๒.๑ เมื่อวิเคราะห์รวม หัวข้อเรื่องที่นิสิตสนใจอ่านและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิต มีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์

๓.๒.๒ เมื่อวิเคราะห์แยกโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวอื่น ปรากฏว่า

๓.๒.๒.๑ เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ บัญชี และเศรษฐศาสตร์

๓.๒.๒.๒ เรื่อง เฉพาะสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์เชิงทำนวยอย่างมี
นัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะ เกษศาสตร์เพียงคณะ
เดียว

๓.๒.๒.๓ เพศมีความสัมพันธ์เชิงทำนวยอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์เพียงคณะเดียว

๓.๒.๒.๔ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงทำนวยอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์และ
รัฐศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

๑. แบบสอบถามการสำรวจหัวเรื่องความสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ ได้ และอาจใช้กับนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยอื่นได้

๒. สำหรับการเตรียมวัสดุการเรียนการสอนวิชาอ่านภาษาอังกฤษ ควรมีหัวเรื่องแตกต่างกันไปตามความสนใจของนิสิตแต่ละคณะหรือกลุ่มคณะดังนี้

๒.๑ บทเรียนเรื่องทั่วไปที่ทุกคณะสามารถใช้เรียนร่วมกันได้

๒.๒ บทเรียนเรื่องทั่วไปเฉพาะกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ -
มนุษยศาสตร์

๒.๓ บทเรียนเฉพาะสาขาวิชาสำหรับแต่ละคณะ

๓. บทเรียนที่ใช้สอนการอ่านภาษาอังกฤษควรมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เลมอ เพราะนิสิตส่วนมากสนใจอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว นอกจากนี้ควรมีการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย

๔. การเตรียมบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนด้วย เช่น ในบางคณะ เพศและจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่าน

๕. การเตรียมบทเรียนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ของทักษะต่าง ๆ ด้วย เพราะทักษะการอ่าน-การเขียน และการฟัง-การพูดมีความสัมพันธ์กันและสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้ดี และเร็วขึ้น

๖. บทเรียนที่เป็นเรื่องทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา สามารถทำนายความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ สำหรับนิสิตบางคณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น ทักษะคิดที่มีต่อผู้สอน วิธีการเรียนการสอนและความสามารถของผู้เรียน ในการวิจัยเชิงทดลองควรมีการควบคุมตัวแปรเหล่านี้

๗. ควรมีการสำรวจหัวข้อเรื่องที่นักศึกษาสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยอื่น ในกรณีที่นักศึกษามีความสนใจเหมือนกันอาจจะใช้บทเรียนร่วมกันได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

- Disick, Renee S. Individualizing Language Instruction: Strategies and Methods. Harcourt Brace Jovanich, Inc., New York, 1975.
- Eskey, David E. The Missing Third Dimension in Syllabus Design. A paper presented at Regional Seminar on New Trends in Language Syllabus Design at REIC, Singapore, 1983.
- Gardner, R.C. "Attitudes and Motivation: Their Role in Second Language Acquisition." Focus on the Learner: Pragmatic Perspectives for the Language Teacher, ed. by John W. Oller, Jr. and Jack C. Richards, Newbury House Publishers, Inc., Massachusetts, 1973, pp. 235-245.
- Kenedy, Graeme. "Conditions for Language Learning." Focus on the Learner: Pragmatic Perspectives for the Language Teacher, ed. by John W. Oller Jr. and Jack C. Richards, Newbury House Publishers, Inc., Massachusetts, 1973 pp. 66-78.
- Lado, Robert. Language Teacher: A Scientific Approach. Tata Mc. Graw-Hill Publishing Co, Ltd. India, 1974.
- Lambert, W.E. Culture and Language as Factors in Learning and Education. A paper presented at the 5th Annual Learning Symposium on "Cultural Factors in Learning" at Western Washington State College, Bellingham, Washington, 1973.
- Lecky, P. Self-Consistency: A Theory of Personality. Island Press, New York. 1951.
- Logan, Gerald E. Individualized Foreign Language Learning: An Organic Process. Newbury House Publishers, Inc. Massachusetts 1973.

Mackey, William Francis. Language Teaching Analysis. Lowe & Brydone Printers Ltd., Thetford, Norfolk, 1976.

Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, Chicago, 1968.

Savignon, S. Communicative Competence: an Experiment in Foreign Language Teaching. Montreal: Marcel Didier, 1976.

Stevick, E.W. Memory, Meaning, and Method. Rowley, Mass.: Newbury House, 1976.

Tucker, G.R. and W.E. Lambert. "Sociocultural Aspects of Language Study." Focus on the Learner: Pragmatic Perspectives for the Language Teacher, ed. by John W. Oller, Jr. and Jack C. Richards, Newbury House Publishers, Inc., Massachusetts, 1973, pp. 246-250.

Tyler, Beyard and H.J. Sullivan. "Adolescent Reading Preferences for Type of Theme and Sex of Character." Reading Research Quarterly, Vol. XVI, No, 1, 1980, International Reading Association, pp. 104-5.

Valette, Rebecca M. and Renee S. Disick. Modern Language Performance Objectives and Individualization. Harcourt Brace Jovanich, Inc., New York, 1972.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม เรื่องที่ต้องการเรียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ

คณะ ..... ชั้นปีที่ ..... เพศ .....

เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว ..... ปี เกรด Reading เทอมที่แล้ว .....

เกรด Oral Communication เทอมที่แล้ว .....

ขอให้นิสิตตอบข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมายวงกลมรอบหมายเลข (๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ หรือ ๗) ต่อจากข้อความแต่ละข้อความที่ใกล้เคียงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด กรุณาตอบทุกข้อและทำเครื่องหมายวงกลม รอบหมายเลขเดียวในแต่ละข้อ ถ้านิสิตจะ เปลี่ยนคำตอบ ขอให้ขีดฆ่าคำตอบที่ไม่ต้องการออกให้ชัดเจน ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของนิสิต คำตอบของนิสิตจะช่วยในการปรับปรุงบทเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

ตัวอย่าง

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วย	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
แบบสอบถาม เกี่ยวกับ เรื่องที่ต้องการเรียนมีส่วนช่วยในการปรับปรุงบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑. ชอบ เรียน เรื่อง เกี่ยวกับกีฬา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒. ไม่ชอบ เรียน เรื่อง เกี่ยวกับการแพทย์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๓. ไม่ชอบอ่านนิทาน เรื่องสั้นและการตูน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๔. ชอบ เรียน เรื่อง เกี่ยวกับการบันเทิง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ดนตรีและภาพยนตร์							
๕. อยากอ่าน เรื่อง ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ในโลกปัจจุบัน							

	ไม่เห็นด้วย					เห็นด้วย	
	อย่างยิ่ง					อย่างยิ่ง	
๖. ไม่ชอบเรียนเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๗. ไม่ชอบเรียนเรื่องเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๘. สนใจจะเรียนเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัย	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๙. ชอบเรียนเรื่องเกี่ยวกับจิตวิทยาทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๐. ไม่สนใจเรียนเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตจรรยขันธ์ธรรมชาติ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๑. ไม่อยากเรียนเรื่องสถาปัตยกรรมทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๒. อยากอ่านบทความที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๓. อยากอ่านเรื่องเกี่ยวกับการดูแลรักษาสัตว์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๔. ไม่สนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับการสำรวจอวกาศ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๕. ไม่อยากรู้เรื่องเกี่ยวกับการค้า	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๖. สนใจอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ที่น่าสนใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๗. อยากอ่านเรื่องเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๘. ไม่สนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑๙. ไม่อยากรู้เรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๐. อยากอ่านเรื่องเกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๒๑. สนใจอ่านเรื่องการแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

	ไม่เห็นด้วย							เห็นด้วย							
	อย่างยิ่ง							อย่างยิ่ง							
๒๒. ไม่อยาก เรียน เรื่อง เกี่ยวกับการเมืองและ การปกครอง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๓. ไม่อยากอ่านเรื่องเกี่ยวกับยาและสมุนไพร	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๔. สนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับอาหาร	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๕. สนใจเรื่องเกี่ยวกับภาษา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๖. ไม่อยาก เรียน เรื่อง เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๗. ไม่อยากอ่านเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๘. สนใจอ่านประวัติบุคคลสำคัญ และเหตุการณ์ ในอดีต	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๒๙. อยาก เรียน เรื่อง เกี่ยวกับสื่อมวลชนและการ ประชาสัมพันธ์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๐. ไม่สนใจ เรียน เรื่องปรัชญาและค่านิยม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๑. ไม่ชอบอ่านนิยายวิทยาศาสตร์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								
๓๒. อยาก เรียน เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของคนอาชีพ ต่าง ๆ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗								

